

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

19-06-2001

19-06-2001

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Lode Vanoost aan de minister van Justitie over "het justitiebeleid op gebied van verkeersveiligheid" (nr. 4845)	1
<i>Sprekers: Lode Vanoost, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Samengevoegde vragen van	3
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de werking van het parket te Brussel" (nr. 4915)	3
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de doorlichting van het Brussels parket" (nr. 4945)	3
- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "de resultaten van de audit over de werking van het parket te Brussel" (nr. 4947)	3
<i>Sprekers: Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Samengevoegde interpellatie en vraag van	15
- de heer Filip De Man tot de minister van Justitie over "de erkenning en subsidiëring van imams en moskeeën vanaf 2002" (nr. 812)	15
- de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de imamopleiding" (nr. 4871)	15
<i>Sprekers: Filip De Man, Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
<i>Moties</i>	20
<i>Spreker: Filip De Man</i>	
Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de toestand van de cipers in de Belgische gevangenissen" (nr. 4950)	20
<i>Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	

SOMMAIRE

Question de M. Lode Vanoost au ministre de la Justice sur "la politique du département de la Justice en matière de sécurité routière" (n° 4845)	1
<i>Orateurs: Lode Vanoost, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Questions jointes de	3
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le fonctionnement du parquet à Bruxelles" (n° 4915)	3
- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'audit effectué auprès du parquet de Bruxelles" (n° 4945)	3
- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "les résultats de l'audit relatif au fonctionnement du parquet de Bruxelles" (n° 4947)	3
<i>Orateurs: Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Interpellation et question jointes de	15
- M. Filip De Man au ministre de la Justice sur "la reconnaissance et le subventionnement des imams et des mosquées à partir de 2002" (n° 812)	15
- M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "la formation d'imam" (n° 4871)	15
<i>Orateurs: Filip De Man, Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
<i>Motions</i>	20
<i>Orateur: Filip De Man</i>	
Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la situation des gardiens dans les prisons belges" (n° 4950)	20
<i>Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 19 JUNI 2001

14:15 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 19 JUIN 2001

14:15 heures

La séance est ouverte à 14.31 heures par Mme Jacqueline Herzet, présidente.

De vergadering wordt geopend om 14.31 uur door mevrouw Jacqueline Herzet, voorzitter.

01 Vraag van de heer Lode Vanoost aan de minister van Justitie over "het justitiebeleid op gebied van verkeersveiligheid" (nr. 4845)

01 Question de M. Lode Vanoost au ministre de la Justice sur "la politique du département de la Justice en matière de sécurité routière" (n° 4845)

01.01 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO):
Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is niet bepaald de commissie waarin ik zeer actief ben. Ik ben hier veeleer sporadisch aanwezig.

Mijnheer de minister, zoals u uiteraard weet is de verkeersveiligheid een bevoegdheid van Mevrouw Durant. Ik ben niet naar hier gekomen om te zeggen hoe goed ze deze problematiek aanpakt en dat andere ministers dit voorbeeld zouden moeten volgen. Verkeersveiligheid is echter ook afhankelijk van de manier waarop Binnenlandse Zaken en Justitie met die problematiek omgaan. Het is een materie die de bevoegdheid van één, of zelfs van verscheidene ministers, overstijgt.

Iedere autobestuurder is ook wel eens voetganger of fietser. De laatste jaren heeft België vooruitgang geboekt op het gebied van de verkeersveiligheid. De reglementering en het vervolgingsbeleid zijn strenger geworden en vooral de houding van de bevolking in het verkeer is veranderd. Niettegenstaande dat is België nog altijd een van de slechtst presterende West-Europese landen op dat vlak. In de ons omringende landen, waar de toestand vroeger ook niet zo fantastisch was, werd een grotere

vooruitgang geboekt. Jammer genoeg heb ik moeten vaststellen dat sinds 1996 er opnieuw een stijging merkbaar is van het aantal doden en zwaargewonden in het verkeer en dit terwijl het aantal auto-ongevallen daalt. Het procentueel aandeel van de zwaardere ongevallen is dus vergroot, wat verontrustend is.

Niet alleen de infrastructuur draagt bij tot de verkeersveiligheid. Ook andere factoren zoals het rijden onder invloed en overdreven snelheid zijn steeds weerkerende oorzaken van ongevallen. Kleine overtredingen kunnen echter eveneens grote gevolgen hebben.

In het jaarverslag van het BIVV, het Belgisch Instituut voor verkeersveiligheid, lees ik dat er mensen verongelukken omdat er toevallig een auto eventjes 5 minuten op een voetpad is geparkeerd. Meestal veroorzaakt dit geen ongeval, maar in sommige gevallen heeft dit tot ernstige ongevallen geleid. Een ander voorbeeld is dat van de zebapaden. Men vraagt zich geregeld af waarom een zone moet worden vrijgelaten bij zebapaden. Oudere mensen en kinderen hebben geen goed zicht op de weg en als men een zebapad te eng maakt, verergert men de situatie. Voor de automobilist is het trouwens ook moeilijk om te zien of een kind aanstalten maakt om over te steken.

Een nultolerantie bij lichtere overtredingen zoals foutparkeren zou enorme logistieke problemen met zich brengen. Het gerecht kan dit niet aan. Dit zou echter kunnen worden opgelost door de boetes op een andere manier in te vorderen. Op termijn zou een dergelijke nultolerantie een aanzienlijk preventief effect hebben.

Een streng beleid heeft een preventief effect op het gedrag van de bestuurder in het verkeer. De kritiek die ik vanuit een bepaalde hoek krijg, is

voor mij de bevestiging dat ik goed bezig ben. Als ik van deze mensen complimenten kreeg, zou ik ongerust zijn.

Mijnheer de minister, het is gewoon een kwestie van op de hoogte te zijn en te weten hoe belangrijk de verkeersveiligheid voor uw departement is. Iedereen is ervan overtuigd dat het onderzoek naar een moord een absolute prioriteit is, maar men mag niet vergeten dat het aantal verkeersslachtoffers en -doden voor de betrokkenen even traumatiserend is. Er moet dus ook prioriteit worden gegeven aan het vervolgingsbeleid voor verkeersovertredingen in het algemeen, ook voor lichtere overtredingen. Ik wou graag weten hoe de minister op dit ogenblik zijn bevoegdheden op dit vlak ziet.

01.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mevrouw de voorzitter, collega Vanoost, Ik zal u eerlijk antwoorden. U hebt het over het vervolgingsbeleid inzake verkeersinbreuken. Zo lang ik in de commissie voor de Justitie zit, is met de regelmaat van de klok dit thema teruggekeerd. Op de vraag of er echt vooruitgang is geboekt, kan ik zeggen dat er cijfers zijn die kunnen aantonen dat er een beetje vooruitgang is geboekt. Deze is spijtig genoeg niet zo spectaculair als in onze buurlanden en misschien moeten wij wat explicieter te werk gaan. Er is immers één zaak die ik uit de praktijk heb geleerd, namelijk dat diegene die een verkeersinbreuk begaat, ook moet worden "gestraft" – gestraft tussen aanhalingstekens, want er zijn verschillende manieren om verkeersinbreuken te bestraffen – op de wijze waarmee men hem het meeste "pijn" doet en tot inkeer kan laten komen. Op die weg hebben wij wellicht nog een belangrijke afstand af te leggen.

Het vervolgingsbeleid inzake verkeersinbreuken moet vier aspecten omvatten, namelijk een preventief beleid, een informatiebeleid, infrastructuurwerken en een nazorgbeleid. Het is onbetwistbaar dat de beteugeling een van de belangrijkste schakels is in deze keten, wat ook de ernst van de vastgestelde overtreding inhoudt. Eén van de belangrijkste problemen die worden ervaren, is het ontoereikend percentage van invordering van de door de rechtbank uitgesproken boetes of de door de parketten voorgestelde minnelijke schikkingen, alsook het geringe aantal ingestelde vervolgingen, meer bepaald van de inbreuken die door de parketten soms als minder zwaar en dus minder prioritair worden beschouwd, hoewel ze eigenlijk door hun storend karakter een andere bejegening verdienen. Dat is de reden waarom het volgende

in het door de Ministerraad goedgekeurde veiligheidsplan is opgenomen, ik citeer: "De verkeersovertredingen zouden moeten onderworpen worden aan een realistische en doeltreffende categorisering, depenalisering voor sommige overtredingen, onmiddellijke inning voor andere gerechtelijke sancties. De inning van de boetes zal moeten verbeterd worden. De heel wat minder gevaarlijke overtredingen kunnen perfect administratief en sneller afgehandeld worden zonder tussenkomst van de parketten".

Binnen deze context is door de regering rond verschillende assen gewerkt. Een eerste werkgroep bestudeert momenteel een hercategorisering van de inbreuken. Een tweede werkgroep bestudeert de mogelijkheid om voortaan voor bepaalde inbreuken, meer bepaald parkeerovertredingen, een afhandeling toe te laten die buiten de strafrechtelijke sfeer wordt gehouden maar die toch een financiële impact heeft op diegene die de overtreding heeft gepleegd. De realisatie van de eerste doelstelling kan op korte termijn gebeuren waarbij, enerzijds, de parketten in de mogelijkheid moeten gesteld worden om hun aandacht toe te spitsen op de meer ernstige en zwaardere inbreuken en waarbij, anderzijds, de gemeenten de mogelijkheid moeten krijgen om op een relatief zelfstandige basis op te treden waardoor zij, in plaats van deze zaken strafrechtelijk af te handelen, dit louter administratief zouden kunnen doen. De minister van Binnenlandse Zaken heeft een belangrijk initiatief genomen dat een eerste aanzet tot deze wijziging in optreden moet inhouden.

Deze nieuwe benadering moet de gemeente ook toelaten een beleid te voeren inzake de inrichting en de organisatie van de omgeving, alsook maatregelen te nemen betreffende onder meer de parkeerplanning. Er wordt immers nogal eens gelachen wanneer iemand zich toevallig verkeerd heeft geparkeerd, maar dit kan tot vrij ernstige situaties leiden.

Vanzelfsprekend worden deze projecten bestudeerd en gevolgd in nauwe samenwerking met de ministers van Justitie, Binnenlandse Zaken en Vervoer. Op 11 juni is er trouwens nog een vergadering geweest bij mevrouw Durant, precies de dag nadat de vraag van vandaag had moeten behandeld worden. Volledigheidshalve moeten wij ook rekening houden met het feit dat op een bepaald ogenblik twee prioriteiten uit het veiligheidsplan werden gelicht om aan de vakministers toe te laten daarover hun individueel plan op te stellen en in te passen. Deze ministers

zijn dan ook meteen projectleider van de genoemde prioriteit geworden, onder andere voor het verkeersplan. Daar wordt stevig rond gewerkt en het is de bedoeling van onder meer mevrouw Durant om gedurende het Europese voorzitterschap te kunnen uitpakken met een Staten-Generaal van alle personen die met verkeersveiligheid te maken hebben om zo deze problemen niet alleen extra onder de aandacht te brengen, maar ook om tot werkbare oplossingen te kunnen komen. Wat mij betreft, kan zij hiervoor op mijn volledige medewerking rekenen.

01.03 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO): Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor zijn degelijk antwoord. Ik ben het daar uiteraard volledig mee eens, mijnheer de minister. Alleen zal u allicht het ongeduld begrijpen als men met zulke zaken bezig is. Dit is geen kritiek ten opzichte van u of over het beleid van andere ministers. De intenties zijn er en moeten nog geconcretiseerd worden. Bij deze problematiek kan men de beleidsmaatregelen slechts geleidelijkaan zien evolueren. Ik druk dus vooral mijn bezorgdheid uit over het feit dat de regering deze problematiek op dezelfde manier blijft behandelen, zodanig dat wij inderdaad kunnen zeggen dat de statistieken verbeteren. Ik meen dat het precies daarover gaat.

01.04 Minister Marc Verwilghen: Mevrouw de voorzitter, deze discussie doet mij soms denken aan de discussie over het Federaal Parket of over de anonieme getuigen, waarvan iedereen zegt dat wij daarin vooruitgang moeten boeken. Vergeet echter niet dat hiervoor heel wat water door de Schelde moet stromen. Ik meen echter ook dat het wat sneller kan.

01.05 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO): Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Samengevoegde vragen van

- de heer **Geert Bourgeois** aan de minister van Justitie over "de werking van het parket te Brussel" (nr. 4915)
- de heer **Bart Laeremans** aan de minister van Justitie over "de doorlichting van het Brussels parket" (nr. 4945)
- de heer **Tony Van Parys** aan de minister van Justitie over "de resultaten van de audit over de werking van het parket te Brussel" (nr. 4947)

02 Questions jointes de

- M. **Geert Bourgeois** au ministre de la Justice

sur "le fonctionnement du parquet à Bruxelles" (n° 4915)

- M. **Bart Laeremans** au ministre de la Justice sur "l'audit effectué auprès du parquet de Bruxelles" (n° 4945)

- M. **Tony Van Parys** au ministre de la Justice sur "les résultats de l'audit relatif au fonctionnement du parquet de Bruxelles" (n° 4947)

02.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb mijn vraag ingediend op 12 juni toen ik in de informatie over de activiteiten van de Hoge Raad voor Justitie gelezen heb dat de audit in aantocht was. Ondertussen heeft iedereen die op 18 juni ontvangen. Hierdoor is mijn eerste vraag zonder voorwerp geworden. Enkele collega's hebben zich echter ondertussen aangesloten bij mijn vragen. De pers heeft ook al aandacht besteed aan deze audit. Mijnheer de minister, het loont dus de moeite om daar even op in te gaan. Het rapport van de Hoge Raad is zeker niet onverdienstelijk. Nu krijgen we uit een onafhankelijke bron bevestigd wat we grotendeels al wisten over het parket in Brussel.

Ten eerste, de Hoge Raad beschrijft een aantal factoren die oorzaak zijn van de problemen in het parket. De externe factoren zijn ook voor u belangrijk, zeker in het licht van het regeerakkoord. Volgens de Hoge Raad is er nog altijd te veel wetgeving, te veel strafrechtelijke handhaving en onvoldoende administratieve afhandeling van overtredingen. Mijnheer de minister, dit moet voor u een uitdaging zijn. Als ik het regeerakkoord goed onthouden heb, waren een aantal van deze aangehaalde punten daar toch prioritair in.

Uit de audit blijkt ook dat er zware organisatorische tekortkomingen zijn, evenals beleidstekortkomingen. Op het vlak van het personeelsbeleid blijkt dat een aanzienlijk deel van de eerste substituten lijdt aan het burn-out-verschijnsel. Men berust daar echter als het ware in. Deze mensen zijn door jaren werkoverlast overmand en zijn niet meer productief. Dit leidt zelfs tot demotivatie bij een aantal jonge substituten. Dit verschijnsel doet zich uiteraard ook voor op andere plaatsen. Ik ken substituten in bepaalde parketten die jaren nauwelijks of geen vakantie opgenomen hebben. Zij hebben daarom echter nog geen last van het burn-out-syndroom. Het personeelsbeleid is blijkbaar een van de knelpunten. Het is het een gekend fenomeen dat pendelaars naar Brussel snel werk dicht bij huis zoeken als ze in de administratie werken. Dit blijkt

nu ook in het parket in Brussel het geval te zijn. Bij de eerste de beste gelegenheid proberen zij over te schakelen naar werk dicht bij huis.

Ten tweede, er is de negatieve relatie met het parket-generaal.

Ten derde, er is de zeer slechte organisatie van de correctionele zittingen. Daar gaat een enorme capaciteit en zeer veel energie aan verloren. Men spreekt over 30 fixaties per zitting, waarvan er maar tien kunnen worden gepleit. Zowel de rechtbank, de advocatuur als het parket bereiden het voor. Het is ontstellend om dit te lezen. De oorzaak ligt dan toch reeds bij de organisatie en de leiding van het parket.

Ten vierde, dit parket is niet in staat om het algemeen strafrechtelijk beleid uit te voeren. Het voert ook geen eigen beleid. Ik citeer even de vernietigende tekst op bladzijde 10: "Een parket dat niet in staat is het strafrechtelijk beleid strikt op te volgen, biedt de burger geen waarborg van billijke behandeling bij de strafvordering en vervult bijgevolg zijn opdracht niet meer. Voor wat Brussel betreft: als er richtlijnen inzake strafrechtelijk beleid bestaan en deze gekend zijn door diegenen die tot taak hebben ze toe te passen, wat niet altijd het geval is, blijkt dat deze richtlijnen vaak niet toepasbaar zijn of niet worden toegepast."

De hervorming van 1997 was er toch op gericht een algemeen strafrechtelijk beleid te voeren met een specifiek strafrechtelijk beleid per parket. In Brussel slaagt men er blijkbaar niet in om de algemene richtlijnen na te leven en heeft men ook geen eigen beleid. Het ontstellende gevolg daarvan is dat men de zware criminaliteit geval per geval beoordeelt. Voor de bijzondere opsporingstechnieken is er geen opvolging mogelijk. Er is ook een stelselmatige archivering voor zaken in de witteboordencriminaliteit. Men verwacht dat deze zaken zullen verjaren en daar bestaat dus een "archiveringsbeleid" voor. Dat is toch bijzonder merkwaardig.

Ten vijfde, de autonome politionele afhandeling bestaat alleen in de Nederlandstalige kantons, in Halle-Vilvoorde, en inzake verkeer. Ik heb de vorige minister van Justitie hier ook reeds over ondervraagd. Collega's, u weet allemaal dat procureur Berkvens aan de basis lag van dit beleid, en later het hele ressort Gent. Vervolgens is de autonome politionele afhandeling het voorwerp geweest van een zware discussie in het College van procureurs-generaal. Ik had de indruk dat deze zaak intussen opgelost was en dat er nu over het hele land een uniform beleid werd

gevoerd. Nu blijkt echter dat dit in het overgrote deel van het arrondissement Brussel niet gebeurt. De procureur heeft een excuus gevonden in het bestaan van 19 korpsen in het Brusselse Gewest. Dat is natuurlijk een onaanvaardbaar excuus. Ook in de andere gerechtelijke arrondissementen bestonden er voor de recente politiehervorming even veel of zelfs meer lokale politiekorpsen. Ik denk dat het aantal dus niet als excuus kan worden ingeroepen. De conclusie is dat het Brusselse parket te weinig inspanningen levert om tot een algemene invoering van de autonome politionele afhandeling (APA) over te gaan.

Ten zesde, de vereenvoudigde processen-verbaal worden niet aangewend.

Ten zevende, de organisatie is zeer formalistisch. Ze is te hiërarchisch. Er bestaat een kloof met het administratieve personeel en er is geen performante informatica beschikbaar. Mijnheer de minister, dit laatste punt is uiteraard een ander verhaal. Daar bent u mee bezig. Toch valt het me op dat dit punt telkens opnieuw aan bod komt, bij alle parketten en in alle dossiers. U hebt zelf gezegd dat er 13 verschillende informaticasystemen gebruikt worden. Daarom is er nu het Fenix-project. Ik heb begrepen dat u Brussel prioritair wil aanpakken. Ik hoop dat uit die aanpak geen ongelijkheden tussen de arrondissementen groeien.

Ten slotte is er het onvermijdelijke aandachtspunt. U hebt er reeds uitspraken over gedaan, en ook in de media krijgt het veel aandacht. Ik citeer enkele koppen: "Hervorming taalwetgeving moet Brussels gerecht weer vlot krijgen". "Soepeler taalnorm Brusselse magistraten: Verwilghen volgt aanbevelingen Hoge Raad voor Justitie". "Versoepeling taalexamen voor Brusselse magistraten. Minister volgt aanbeveling Hoge Raad voor Justitie". U hoort het, de media hebben onmiddellijk op dit punt gefocust. Ik denk trouwens dat dit vanaf het begin al de bedoeling was van een aantal mensen. Quod erat demonstrandum: men komt via een omweg steeds op dit punt terug.

Mijnheer de minister, ik heb me daarnet veroorloofd om de andere oorzaken aan te halen. Wij zijn het er toch allemaal over eens dat het versoepelen van het taalexamen voor magistraten weinig of geen soelaas brengt voor de zeer zware structurele en organisatorische problemen bij het Brusselse gerecht? De werklast werd berekend met het model dat ABC ontwikkeld heeft. De Hoge Raad voor Justitie heeft een verdienstelijke studie gemaakt van die werklast, maar ik vind dit wel het

zwakste punt van die studie. Er werd wel een theoretische vergelijking gemaakt tussen de bezetting in Brussel en die in Antwerpen, Gent, Bergen en Luik, waarbij men concludeert dat Brussel in de middenmoot zit. Volgens deze studie is Brussel dus niet eens het meest onderbemande arrondissement. Het zit in de middenmoot, tussen Vlaanderen en Wallonië, zoals collega Vandeuren terecht opmerkt.

Bij het meten van de werklust ging de Raad te weinig inhoudelijk te werk, vind ik. Men had kunnen kijken naar vergelijkbare situaties in het buitenland. Ik heb er reeds herhaaldelijk op gewezen hoe goed de administratieve ondersteuning in Nederland gebeurt. Daar verzetten minder magistraten toch meer werk. Daar wordt een beleid gevoerd. In Brussel is er geen echt inhoudelijke werklustmeting gebeurd. Men heeft wel gezegd: er zijn zoveel dossiers voor zoveel mensen, maar men heeft niet nagegaan wat de betrokken mensen doen. Mensen met veel parketervaring zeggen dat het overgrote deel, 80%, volgens sommigen 85% of 90%, van het werk precies niet bestaat uit hun core business, namelijk opsporen en vervolgen, maar wel uit allerlei andere zaken. Het gaat dan om kopietjes nemen, administratief werk, het uitschrijven van kantschriften, kortom, zaken die kunnen gedaan worden door uitvoerend personeel. Wat een Brussels substituut doet, blijkt niet uit dit verslag over de werklust. Wat de 32 parketjuristen doen, is ook niet duidelijk.

Men moet dit onderscheid wel maken. Er is in Brussel een kader van 109 plaatsen, waarvan er 80 bezet zijn. Ik zal daar straks iets meer over zeggen. Daarnaast zijn er nu echter ook 32 bijkomende parketjuristen. Mijnheer de minister, niet zo lang geleden hebt u in deze Kamer gezegd dat in Antwerpen het ontbreken van 9 substituten enigszins gecompenseerd wordt door de aanwezigheid van 15 parketjuristen. Zoals u zegde, kunnen die niet alle werk doen, maar u hebt er toch naar verwezen.

Welnu, in Brussel zijn er 32 parketjuristen en ik mis in deze audit een beschrijving van de situatie voor en na de aanstelling van deze personen die hoofdzakelijk ondersteunend werk verrichten. Ik neem overigens aan dat de bezetting in Brussel vóór de aanwerving van parketjuristen geenszins optimaal was. Sedertdien werden 32 juristen aangeworven die allen een bepaalde taak kunnen uitvoeren, maar wat de impact hiervan is, blijkt niet uit de audit.

Blijkbaar moesten bepaalde mensen vanuit een

bepaald politiek oogpunt uitkomen op de taalwetgeving. De eerste persberichten in dat verband waren erg misleidend. In een Belgabericht, waarvan ik trouwens een print maakte, en in een bepaalde krant was sprake van een onderbezetting van 70%. Dat was de eerste titel die gisteren verscheen. De hele zaak werd als zeer dramatisch voorgesteld. Dat had allemaal te maken met de taalwetgeving in het gerecht. Volgens de Hoge Raad moet het parket zijn samengesteld uit 109 personen, maar wordt het slechts door 80 personen bezet. Het is evenwel zo, mijnheer de minister, dat hieraan 2 personen van de krijgsauditoraten moeten worden bijgevoegd en nog 6 gedetacheerde externe personen die de een of andere functie waarnemen. Voor een "crisisparket" is dat ongelooflijk. Dat betekent de facto dat er 88 effectieve krachten aanwezig zijn, hetgeen zou leiden tot een percentage van meer dan 80% tegen 76,7% in Antwerpen. Bovendien zijn er ook nog 32 parketjuristen.

En dan had de Hoge Raad het niet eens over de bedrijfscultuur. Ik verwijs nog even naar het Assubel-proces waar men in Brussel een heel jaar mee bezig was. Welke rechtbank in heel West-Europa kan een dergelijk record breken?

Volgens de Hoge Raad moet de taalwetgeving worden gewijzigd omdat er thans geen onderscheid wordt gemaakt tussen een grondige en een voldoende kennis van de andere taal. Het begrip voldoende kennis wordt nergens gedefinieerd. In de aanbeveling wordt zelfs gesproken over een elementaire kennis, al lijken elementair en voldoende volgens mij evenmin hetzelfde te zijn.

Hoe dan ook, via de huidige examens wordt slechts gepeild naar de functionele kennis. Professor emeritus De Pauw heeft in dat verband meer dan eens rapporten opgesteld en deed de moeite de examens te volgen. Bovendien wees hij als eerste op het verschil in gestrengheid van de Nederlandstalige en de Franstalige examinatoren. De Franstaligen zijn ten aanzien van de Nederlandstaligen bijzonder streng. Erg illustrerend in dat verband is het geval van Marc Bossuyt, rechter bij het Arbitragehof, die tot ieders voldoening in de twee talen een bepaald beleid vertegenwoordigde in ons land. Hij promoveerde op een proefschrift in het Frans te Genève, maar niet voor het Franstalig examen hier, omdat hij onvoldoende bleek gaf van kennis van de Franse taal!

In zijn rapporten concludeert professor De Pauw

dat de Franstaligen en de Nederlandstaligen op dat vlak ongelijk worden behandeld. Ik ben ook in het bezit van een rapport dienaangaande, opgesteld door een zeer bekend Brussels magistraat van wie ik de naam evenwel niet bekend zal maken. Uit beide rapporten blijkt dat bovengeschetste situatie niet kan worden betwist.

Mijnheer de minister, wat zult u terzake doen? Zult u de werkgroep die u installeerde zelf voorzitten? Zult u zelf het parket actief in handen nemen?

Voorts hoop ik dat als prioriteit zal worden gegeven aan de informatisering van het parket te Brussel dat alle parketten zullen worden uitgerust met hetzelfde nieuwe systeem.

Wat de zes detacheringen betreft, had ik graag geweten of dit een blijvende situatie is. Het parket verkeert in een crisissituatie en ik vraag mij af of men het zich kan blijven veroorloven zes personen te detacheren?

Vervolgens had ik graag geweten of er geen onderzoek moet worden bevolen omtrent het niet-uitvoeren van de aanbevelingen van ABC van 1997. Het ging om organisatorische aanbevelingen over de relatie met de politie en over de APA. Tot op heden werden deze aanbevelingen nog niet uitgevoerd. Quid met de APA? Zult u een algemene richtlijn laten uitvaardigen?

Ten slotte heb ik nog een vraag over de taalwetgeving. Tot voor kort had ik begrepen dat u via een koninklijk besluit de taalwetgeving zou aanpassen. Wij hebben ons hiertegen steeds verzet, maar naar verluidt zal vrijdag tijdens de Ministerraad uw voorontwerp van wet tot wijziging van de taalwetgeving worden besproken. Is deze informatie juist? Ik wijs u erop dat er volgens professor De Pauw – en ik ben dezelfde mening toegedaan – alleen een objectieve instantie moet worden opgericht die de examens op gelijke basis afneemt. Hij voegt er meteen aan toe dat het huidige niveau niet naar beneden kan worden gehaald, zoals door de Franstaligen wordt geëist, omdat men in dat geval alles herleidt tot een farce.

Dan zullen ze niet meer begrijpen waarover het gaat.

Ik blijf erbij dat alleen een splitsing van het gerechtelijk arrondissement op dit punt enig soelaas kan bieden. Als u nu de taalwetgeving gaat veranderen, gaat u er dan mee akkoord dat het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde eigenlijk wordt gesplitst?

02.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mevrouw de voorzitter, ik wil mijn voorganger bedanken omdat hij op zijn eentje de tijd van 5, 6 of misschien wel 7 sprekers heeft opgebruikt waardoor hij al het gras voor iemand anders' voeten heeft weggemaaid. Ik kan enkel bevestigen wat hier juist is gezegd.

Het rapport geeft een vernietigende analyse van de situatie bij het Brussels parket. Het is mogelijk nog erger dan in Antwerpen. Dit is het gevolg van een jarenlange totale verwaarlozing. We stellen vast dat de richtlijnen voor het strafrechtelijk beleid niet gekend zijn of niet toegepast worden, dat er een onverantwoord hoog aantal seponeringen zijn, dat soms 15 maanden moet worden gewacht voordat afgesloten onderzoeken in een vordering resulteren, dat er wordt "gearchiveerd", wat neerkomt op rechtsweigeren, enzovoort. Dit is de bevestiging van de toestand die wij al zolang aanklagen. Daarom zijn wij zeer gelukkig met dit rapport en delen wij de conclusie van de mensen van de Hoge Raad dat er al lang genoeg rapporten zijn afgeleverd en dat nu van de aanbevelingen werk moet worden gemaakt.

De oorzaken zijn grotendeels bekend. Men beschikt over veel te weinig mensen, men heeft een slechte interne organisatie, het personeel is gedemotiveerd, er is een slechte administratieve ondersteuning, de huisvesting is zeer slecht en er is geen informaticabeleid en geen digitale verbinding met de politiediensten, iets wat we al zo lang aanklagen. Ik verwijs ook naar de overconcentratie van dossiers in Brussel door het groot aantal vennootschappen en – wat niet duidelijk is vermeld – het hoog aantal criminele feiten in de Brusselse grootstad omwille van de sociologische samenstelling van Brussel. Dat viel wel buiten het bestek van dit onderzoek.

Daarnaast is er de communautaire problematiek, waarvan men duidelijk zegt dat het zeer moeilijk is om twee taalgebieden te dienen en bovendien ook nog de wetgeving van twee gewesten te moeten laten naleven, wat onvermijdelijk tot zeer complex handelen en een zeer complexe organisatie leidt. Dit is een zeer onoverzichtelijk kluwen. Men merkt trouwens op dat er opmerkelijke verschillen zijn tussen het politioneel beleid in Brussel en dat in Halle-Vilvoorde, bijvoorbeeld inzake de autonome politionele afhandeling.

Ik heb gisteren op televisie vernomen dat u wekelijks gaat samenzitten met de mensen van het parket en het parket-generaal om de problemen aan te pakken. Ik stel vast dat van heel

wat van uw beloften uit het verleden in dit onderzoek weinig te merken is. U hebt gezegd dat er een intensieve samenwerking zou komen tussen parket-generaal en parket. Ik lees daarover zeer weinig. Er is op dat vlak zeer weinig verbetering. U beloofde ook dat voor Halle-Vilvoorde een meer gerichte werking zou worden ontwikkeld, maar dat blijkt niet uit dit auditrapport. Is daar geen onderzoek naar verricht? Ik stel in elk geval niets vast.

De problemen zijn zodanig groot en omvangrijk dat praten en blijven praten geen zin heeft. Er moeten structurele maatregelen komen. Ik stel vast dat men zich op dat vlak beperkt tot het ene probleem inzake de taalproblematiek, voorzover dat al een probleem is. Ik zal niet herhalen wat daarjuist allemaal is gezegd, onder andere over de analyse van professor De Pauw. Ik kan collega Bourgeois enkel bijtreden. Het probleem is voor een stuk vals en opgeschroefd en het is in elk geval onaanvaardbaar dat men eenzijdig ingaat op de desiderata van de Franstaligen om de taalexamen nog te versoepelen en te vergemakkelijken terwijl men niet ingaat op de structurele problemen ten aanzien van Halle-Vilvoorde. Het parket is duidelijk veel te omvangrijk, want het moet voor een veel te groot gebied instaan. Er is sowieso een zeer slechte communicatie tussen parket en politiediensten en het auditrapport geeft duidelijk weer dat het werken op het terrein van twee verschillende gewesten heel veel verspilling en inefficiëntie met zich brengt waardoor een eenvormig beleid niet goed kan worden bewerkstelligd. Dit noopt ertoe dat een gesprek over de taalproblematiek meteen moet leiden tot een dialoog over de splitsing in een parket voor Brussel en een parket voor Halle-Vilvoorde.

De heer Erdman heeft verklaard dat deze splitsing in de sterren geschreven stond. Het ogenblik is aangebroken om deze splitsing door te voeren. We doen er beter aan om geen jaar meer te wachten, zoniet zullen we voor de zoveelste keer moeten vaststellen dat de Franstaligen geen vragende partij zijn voor enige beweging en zullen we nog jaren in het slop blijven.

Bovendien is er het zeer opmerkelijke nieuwe feit van de CVP die in de Senaat een wetsvoorstel heeft ingediend met betrekking tot de asymmetrische splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, een voorstel dat een doorslagje is van hetgeen ik in de vorige regeerperiode heb ingediend. Op dat ogenblik was ik nog voorstander van een splitsing van het parket in een Nederlandstalige en een Franstalige afdeling.

Op dit ogenblik lijkt het me beter het voorstel van senator Vandenberghe te volgen dat ertoe strekt het parket te splitsen en Brussel een eigen tweetalig parket te geven en Halle-Vilvoorde een eentalig Nederlandstalig parket. Dit lijkt me de meest logische en de meest efficiënte weg. Mijnheer de minister, ik dring erop aan dat u terzake snel initiatieven neemt, zeker als u van plan bent te prutsen aan de taalwetgeving. Zo niet, is voor het Vlaams Blok elke wijziging van de taalwetgeving uit den boze.

Mijnheer de minister, welke initiatieven zult u op korte en middellange termijn nemen inzake de interne werkverdeling, de verbetering van de werking van de rechtbank, de verbetering van de administratieve ondersteuning - men pleit voor een kabinetsmodel -, de erbarmelijke huisvesting en het plaatsgebrek, de informatisering en de digitale verbinding met de politie, de uitbreiding van de APA en de splitsing van het parket in een parket voor Brussel-19 en een voor Halle-Vilvoorde, gelet op de groeiende verschillen in wetgeving en de taalproblematiek?

02.03 Tony Van Parys (CVP): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal niet in herhaling treden maar wens te wijzen op een aantal specifieke accenten. Ik zal de uitstekende uiteenzetting van de heer Bourgeois niet herhalen. Hij heeft terecht gewezen op de organisatorische problemen van het parket van Brussel zoals blijkt uit het rapport van de Hoge Raad voor de Justitie. Deze vaststelling inzake de organisatorische problemen bevestigt de vaststellingen van diverse parlementaire onderzoekscommissies inzake Brussel. Mijnheer de minister, welke initiatieven zult u nemen met betrekking tot de organisatorische problemen?

Ik kom tot een punt dat nog niet aan bod is gekomen. Uit het rapport van de Hoge Raad voor de Justitie blijkt niet dat voor deze desorganisatie de procureur des Konings van Brussel verantwoordelijk wordt geacht. Dit is een vaststelling die interessant is ten aanzien van de evolutie van de problematiek-Brussel en de problematiek van de verantwoordelijkheid van de procureur des Konings te Brussel. We moeten de geschiedenis niet herschrijven. De parlementaire onderzoekscommissie wees op de desorganisatie van het parket van Brussel en legde daarvoor de verantwoordelijkheid bij de procureur des Konings. De tuchtprocedure tegen de procureur des Konings te Brussel heeft geleid tot een beslissing van de minister van Ambtenarenzaken die beslist heeft dat er geen aanleiding was tot een tuchtsanctie. Hij heeft het dossier opnieuw aan u

bezorgd omdat er een aantal managementproblemen in Brussel waren. Hij vroeg u terzake initiatieven te nemen. U hebt twee initiatieven genomen: enerzijds hebt u de audit van de Hoge Raad voor de Justitie bevolen en, anderzijds, hebt u het parket-generaal te Brussel opdracht gegeven het parket van Brussel onder toezicht te plaatsen. Een stuurgroep van 14 magistraten onder leiding van de heer Morlet werd aangesteld om het parket van Brussel te begeleiden.

Mijnheer de minister, de vraag is, nu u het rapport hebt gelezen en kennis kon nemen van de vaststellingen van het parket-generaal, of de procureur des Konings van Brussel witgewassen is. Het is inderdaad belangrijk om te weten of er nu eindelijk een einde komt aan een lang verhaal dat begon met de parlementaire onderzoekscommissie en eindigt met de audit van de Hoge Raad voor de Justitie. Geeft u nu uw definitieve zegen in verband met het dossier betreffende Benoît Dejemeppe?

Vervolgens, wat zijn de vaststellingen van het parket-generaal in Brussel dat gelast werd met een opdracht van toezicht en begeleiding van het parket?

Ten slotte, ik kan niet nalaten even in te gaan op het feit dat het rapport van de Hoge Raad voor de Justitie mij op een punt bijzonder zwaar ontgoochelt, met name zijn conclusie in verband met het gebruik van de talen bij het parket in Brussel. Ik kon mijn oren bijna niet geloven wanneer hij besluit dat uitsluitend de procureur des Konings tweetalig moet zijn terwijl voor alle andere parketmagistraten, van de laagste tot de hoogste substituut, een elementaire – dat is nog minder dan weinig – kennis van de andere taal voldoende is. Zelfs de procureur des Konings Dejemeppe heeft vandaag meegedeeld dat beter nog wat andere magistraten in Brussel tweetalig zijn, om u maar aan te tonen wat een merkwaardige conclusie de Hoge Raad heeft getrokken. Overigens houdt die het gevaar in door de regering als legitimatie te worden aangewend voor de wijziging van de taalwetgeving.

Uiteindelijk zou het resultaat van de hele audit wel kunnen zijn dat de regering de meeste resultaten ervan, net zoals van vele andere audits, in de koelkast stopt, dat Dejemeppe witgewassen is en dat de Franstaligen hun slag thuishalen met een wijziging van de taalregeling voor het parket en de zittende magistratuur in Brussel. Het zou wel eens kunnen dat de bekende taalregeling waarbij één derde van de magistraten een Nederlandstalig

diploma, één derde een Franstalig diploma moeten hebben en twee derde tweetalig moeten zijn, wordt afgeschaft.

Het is waar dat de vereiste van tweetaligheid verworpen is tot wat collega Bourgeois heeft beschreven. Dat was echter het gevolg van de strategie van de Franstaligen. Die hebben aanvankelijk het Franstalig taalexamen geboycot, zodanig dat er meer Nederlandstalige tweetaligen werden aangesteld dan Franstalige. Nadien hebben ze het taalexamen zelf effectief beïnvloed, zodanig dat het Nederlandstalig en het Franstalig taalexamen een verschillende moeilijkheidsgraad hebben. Nu willen zij dat legaliseren en consacreren in een nieuwe taalwetgeving. Mag ik wat dat betreft herinneren aan het standpunt van de Vlaamse Juristenvereniging, mijnheer de minister?

Ook de volgende vraag is heel concreet: is de conclusie van de Hoge Raad voor de Justitie voor de regering een aanleiding, meer nog, een alibi om de taalwetgeving te wijzigen en komt het wetsontwerp dat terzake wordt voorbereid, precies tegemoet aan de aanbeveling van de Hoge Raad voor de Justitie? Ter attentie van de heer Bourgeois laat ik opmerken dat het gaat om een wetsontwerp, niet van de minister van Justitie, maar van de minister van Ambtenarenzaken, Luc Van den Bossche, waaruit ik niet anders kan dan afleiden dat de bevoegdheid terzake ook aan een andere minister is overgedragen.

Essentieel is of deze nieuwe legitimatie die de Franstaligen zullen vinden in het rapport van de Hoge Raad voor de Justitie door de regering zal worden bekrachtigd met een wijziging van de taalwetgeving. Op die manier zou men het probleem van Brussel zogenaamd kunnen oplossen. Uit de uiteenzetting van de heer Bourgeois is echter gebleken dat het probleem elders ligt. We zullen tot de situatie komen dat de taalwetgeving wordt gewijzigd en al de rest blijft zoals het was. Als dat het resultaat is van het geheel, dan moet ik de Hoge Raad voor de Justitie feliciteren.

02.04 Minister **Marc Verwilghen**: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil beginnen met de puntjes op de i te zetten. De heer Van Parys heeft gezegd dat de audit een gevolg is van de beslissing die destijds werd genomen door de minister van Ambtenarenzaken in het dossier van de procureur des Konings van Brussel, de heer Dejemeppe. Hierbij werd vastgesteld dat er geen inbreuken op het disciplinair recht waren gebeurd maar dat er problemen bestonden met betrekking

tot de organisatie van het parket. Met andere woorden, de minister van Ambtenarenzaken plaatste toen vraagtekens bij de managementkwaliteiten van de procureur des Konings. Dat is echter niet het geval. Deze audit is het gevolg van de fameuze nieuwjaarsreceptie tijdens welke de procureur des Konings amper zes werkdagen nadat de federale politie op 1 januari van kracht was geworden, liet weten dat dit niet functioneerde en dat het parket van Brussel onmogelijk de toevloed van zaken zou kunnen verwerken. Ik heb toen een dubbele beslissing genomen. Ten eerste, heb ik een auditrapport gevraagd aan de Hoge Raad voor de Justitie. Ik baseerde mij hierbij op de nieuwe wet die de Hoge Raad voor de Justitie de bevoegdheid heeft toevertrouwd om een onderzoek naar de goede werking van een gerechtelijk arrondissement te voeren. Ten tweede, heb ik de procureur-generaal bij mij geroepen en hem meegedeeld dat de toezichtfunctie die het parket-generaal moet uitoefenen op het Brussels parket moest worden toegepast om na te gaan tot welke wijzigingen men zou kunnen komen.

Ik kom nog even terug op de reden die ik volgens de heer Van Parys had om de opdracht tot de audit te geven. Ik ga even in op het dossier dat in handen van minister Van den Bossche is geweest. De minister heeft op een bepaald ogenblik meegedeeld dat hij zijn taak beëindigd had en dat het de minister van Justitie toekwam om de nodige maatregelen met betrekking tot het management te nemen. Ik heb toen onmiddellijk klaar en duidelijk een standpunt ingenomen. Ik heb verwezen naar wat bij de elementaire rechten die iemand kan inroepen van toepassing is, namelijk dat er een wettelijk beletsel bestond. In de disciplinaire procedure bestond er a fortiori ook één met betrekking tot deze procedure. Ik heb dat onmiddellijk gemeld aan de premier. De zaak is toen trouwens door het kernkabinet besproken. De meerderheid van de leden was van oordeel dat er geen verder gevolg moest worden gegeven aan het dossier van de heer Dejemeppe. Het was dus al geklasseerd voor deze opdracht werd gegeven. Nu kent u dus de omstandigheden waarin ik de Hoge Raad voor de Justitie om advies heb gevraagd. De audit had als doelstelling het bevorderen van de goede werking van het parket. Dat staat trouwens ook omstandig in het rapport vermeld. De verantwoordelijkheid voor de vastgestelde tekortkomingen op het organisatorisch vlak diende niet te worden onderzocht door de Hoge Raad voor de Justitie. Ik herinner u eraan dat er op dat vlak toezicht is op de werking van het parket door de procureur-generaal en het parket-generaal. Daar kom ik

straks op terug.

De Raad heeft mij op donderdag 14 juni 2001 de resultaten van de doorlichting meegedeeld. Zij heeft ook het verslag aan de voorzitter van de Kamer en de Senaat verzonden. Globaal gezien is het rapport in neutrale, zelfs vriendelijke, bewoordingen opgesteld. Er worden echter drie welbepaalde reeksen van tekortkomingen weerhouden, waarvoor ook aanbevelingen worden gedaan.

Ten eerste wordt een aantal algemene problemen opgemerkt: de inflatie van de wetgeving, het groeiend aantal taken voor het parket en de taalproblematiek, die de meeste aandacht in de pers heeft gekregen. Dat is echter slechts een van de onderdelen die werden besproken.

Ten tweede gaat het over een aantal taken die magistraten moeten uitvoeren en waarvoor zij verantwoordelijkheid hebben gekregen en ook een grondwettelijk prerogatief hebben verworven. Als men onder meer klachten hoort dat er geen strafrechterlijk beleid in Brussel wordt gevoerd, dat er geen sepositiebeleid bestaat, dat er problemen zijn inzake de onredelijke termijnen voor het afhandelen van dossiers, als men bekritiseert dat men een dossier een stille dood laat sterven via de archivering, als men zegt dat er geen moderne technieken zoals het vereenvoudigd proces-verbaal op de autonome politieafhandeling worden weerhouden, als men wijst op de slechte relatie die met de oversten zou bestaan, in dit geval met het parket-generaal, maar ook met de zetel en de balie, moet men zich bij het parket ernstige vragen stellen over de rol die men als openbaar ministerie waarneemt. Als er een rol moet worden ingevuld, is het wel het stellen van prioriteiten en het geven van opdrachten van het parket om deze prioriteiten tot uitvoering te brengen.

Een derde reeks van tekortkomingen heeft voornamelijk betrekking op administratieve taken. De bewoordingen van het rapport mogen neutraal en vriendelijk klinken, de verantwoordelijke voor het parket krijgt met deze reeks van vaststellingen een zwaar verdict, een zware beoordeling over de werking van het parket. Dat is alles wat daarover moet worden gezegd.

In het verslag doet de Hoge Raad voor de Justitie een reeks van aanbevelingen, onder andere inzake de interne organisatie van het parket, de relatie met de politiediensten, met het parket-generaal, met de rechtbank, met de balie. Er wordt ook een aantal aanbevelingen gericht tot de politiek verantwoordelijken en de minister van

Justitie. Ik zal daarop trouwens ingaan.

De vraag rijst of de minister van Justitie zich met de taken van de magistraten moet bemoeien of moeten de magistraten dat zelf doen. Moet de minister van Justitie zich met de administratieve organisatie van de rechtbank bemoeien of moeten de parket-secretaris en het aangesteld administratief personeel daarvoor instaan? Het moet duidelijk zijn dat iedereen zijn rol moet spelen, iedereen heeft zijn verantwoordelijkheid. De minister van Justitie kan zich trouwens niet met de publieke vordering bezighouden. Dat is hem immers niet toevertrouwd. Dat werd zelfs in artikel 151 van de Grondwet verankerd om daaraan een extra bescherming te geven. Als men dit artikel wil wijzigen, is daarvoor eenstituante en een bijzondere meerderheid nodig.

Ik kom tot de zaken die mij persoonlijk aanbelangen en waarin de minister van Justitie iets kan ondernemen. Dat zijn natuurlijk de aanbevelingen die een wetgevend initiatief noodzakelijk. Om aan deze aanbevelingen gevolg te geven, die niet alleen de interne werkverdeling bij de parketten betreft, maar ook een betere werking van de rechtbank, vooral van een grondige verbetering van de werking van de administratieve diensten, heb ik de beslissing genomen die zich opdrong, met name de oprichting van een stuurgroep die wekelijks zal samenkomen. Ik heb immers geleerd dat, in de dossiers die ook in de regering worden behandeld, als men niet op regelmatige tijdstippen samenkomt met degenen die verantwoordelijkheid dragen en hen niet voortdurend wijst op de invulling van de verantwoordelijkheid die zij moeten nemen, men het risico loopt dat er in een aantal dossiers weinig zal veranderen.

Om die reden heb ik het noodzakelijk geacht om binnen de kortst mogelijke termijn op de aanbevelingen van de Hoge Raad te kunnen ingaan. Ik wil elke maandag de procureur-generaal, de procureur des Konings en de hoofdsecretaris van het parket ontmoeten om er mij rekenschap van te geven of de aanbevelingen die door de Hoge Raad voor de Justitie zijn gedaan in de praktijk worden omgezet. Als we dat niet doen, komen we nog altijd geen stap dicht.

De Hoge Raad voor de Justitie heeft grondig werk afgeleverd. De Hoge Raad heeft niet alleen gekeken naar de vaststellingen uit het verleden maar ze heeft ook een audit uitgevoerd door middel van ondervraging van de betrokkenen op het terrein. Deze laatste hebben volgens mij de nodige garanties gekregen om vrijuit te kunnen

spreken want anders had men nooit zo een gedetailleerde opsomming gekregen. Men kan gewoon voelen dat de basis heeft gesproken.

Tijdens die wekelijkse bijeenkomsten van de stuurgroep wil ik de diverse punten aan bod zien komen. Ik herhaal nogmaals dat ik geen verantwoordelijkheid heb voor bepaalde zaken. Ik kan het sepotbeleid binnen het parket niet bepalen. Ik kan niet beoordelen dat er een burn-out is bij de eerste substituten. Ik kan er wel voor zorgen dat elk punt wordt behandeld en een oplossing krijgt op het terrein. Dat is de reden waarom die samenkomsten op regelmatige tijdstippen moeten plaatsgrijpen.

Het feit dat de administratieve ondersteuning van die parketmagistraten grondig moet worden onderzocht, is de reden waarom ik ook de hoofdsecretaris van het parket bij deze actie heb betrokken. U zult gelezen hebben dat die hoofdsecretaris in feite niets in de pap heeft te brokken. Hij komt in het hoofdstuk niet voor, is dienstdoend en men kent hem als zodanig niet.

Ik kom dan tot een reeks aanbevelingen die door de Hoge Raad worden gemaakt en waarin ook het beleid van de minister van Justitie ter sprake wordt gebracht. Met betrekking tot de infrastructuur van Brussel – de inplanting van het parket werd jaren geleden genomen – kan worden gezegd dat deze werkomgeving niet ideaal is. Nochtans bieden zich momenteel een aantal mogelijkheden aan: op het Poelaertplein staan een aantal gebouwen te koop. Er moet een campus komen die bestemd is voor de gerechtelijke diensten in Brussel. Wat mij betreft, moet bijzondere aandacht worden besteed aan de infrastructuur in Brussel. Ik heb mijn kabinetsmedewerker, die daarvoor verantwoordelijk is, gevraagd om samen met minister Daems op korte termijn de infrastructuur van de rechtbank van eerste aanleg en het parket te verbeteren.

Ik kom dan bij de informatisering. U weet dat dit mij bijna dagelijks bezighoudt. Ik wil het nu niet hebben over het feit dat er vroeger 13 systemen bestonden die niet op mekaar waren afgestemd. Ik kom tot het specifieke probleem in Brussel. We weten dat er geen goede verstandhouding is tussen het parket en de politiediensten. Dit lijkt mij voor beiden bijzonder frustrerend. Vooral voor de politiediensten moet dit bijzonder frustrerend zijn want uiteindelijk hebben wij beslist dat politiediensten worden geleid en gestuurd door magistraten, in de eerste plaats door de magistraten van het parket.

Ik heb wel een aantal vaststellingen mogen doen waarvan ik dacht dat dit niet meer mogelijk zou zijn. Een proces-verbaal dat door politiediensten in Brussel wordt opgesteld en verstuurd naar het parket, moet daar opnieuw worden ingevoerd omdat men niet dezelfde codes, nummering en categorisering heeft, met alle gevolgen daaraan verbonden. Ik wil aannemen dat niet alle zaken op punt zijn gesteld bij het betreden van de eenentwintigste eeuw, maar dergelijke toestanden tarten elke verbeelding.

Mijnheer Laeremans, u weet dat er tussen de werkgroepen van de federale politie en in het licht van de herstructurering daarvan een werkgroep is onder leiding van een gewezen kabinetschef van de minister van Justitie – die moet zeer goed weten hoe de vork aan de steel zit – die effectief de inspanning heeft gedaan om de categorisering op elkaar af te stemmen. Wat dat betreft is er dus een akkoord om te bepalen volgens welke procedure men zal werken. Het komt er dus op aan om de infrastructuur zo te regelen dat wat de ene invoert, niet meer door de andere moet worden heringevoerd. Het moet als gesneden koek kunnen worden ontvangen. Ik heb gevraagd om hiervoor een extra inspanning te leveren.

Een identieke inspanning moet ook elders gebeuren. Eertijds werd beslist de parketmagistraten de nodige informatica en een e-mailadres te bezorgen. U zult zich de problemen herinneren die daarmee gepaard gingen. Nu blijkt dat zij wel over een internetaansluiting en een e-mailadres beschikken, maar hun administratie niet. Op zich is dat merkwaardig. Wie managet uiteindelijk dat korps? Wordt er gesproken tussen die twee? Nee, dat gebeurt niet. De administratie van het parket is een ivoren toren, net als het parket zelf. Dat wordt aangehaald als een van de grootste tekortkomingen, terwijl het toch relatief gemakkelijk is om via elektronische weg tussen de parketten en de politiediensten de uitwisseling van processen-verbaal te bewerkstelligen, dit via een gemeenschappelijke nomenclatuur. Alles hiervoor is principieel voorhanden, alleen moet de laatste stap worden gezet. Ik heb dus niet geaarzeld om de mensen van het Centrum voor Informatieverwerking in dienst van het ministerie van Justitie te zeggen dat zij samen met de federale politie, de parketmagistraten en de leden van mijn kabinet de laatste hand moeten leggen aan die essentiële maar ontbrekende link, wat zoveel zaken zou kunnen vergemakkelijken. Daarmee los je niet alles op, maar hier is een belangrijke factor die meespeelt.

Zo kom ik tot een heel belangrijk element uit de studie. De Hoge Raad voor de Justitie heeft de moeite gedaan om aan bench marking te doen in de studie. Men heeft vijf parketten – daaronder Mons, maar ik had liever Charleroi gehad om zo de vijf grote parketten van het land te kunnen vergelijken – onderzocht en men heeft vastgesteld dat bepaalde parketten met nochtans ook een aantal problemen inzake bezetting, er toch in zijn geslaagd oplossingen te vinden. Ik denk dan aan Gent, waar men nooit een achterstand heeft gekend. Gent is als het ware een modelparket. Hetzelfde moet worden gezegd van het parket van Antwerpen. Vroeger heeft men daar enorme moeilijkheden gekend en men worstelt er ook met een tekort aan personeel, maar toch is men er daar in geslaagd op relatief korte termijn orde op zaken te stellen. Op het parket van Brussel worden al zo lang ik hier zit en in elk geval al sinds 1997 opmerkingen gemaakt. Spijtig genoeg is dat nog altijd geen voltooid verleden tijd.

Zo kom ik tot het punt rond de taalproblematiek. Alles nu toespitsen op de taalproblematiek alleen zou natuurlijk overdreven voorkomen. U hebt gezien dat juist dat de aandacht heeft getrokken en blijkbaar ook centraal heeft gestaan in de berichtgeving over de Hoge Raad voor de Justitie. Dat er problemen zijn met dat taalexamen? Ik denk niet dat er een rechtgeaarde burger is, Nederlandstalig of Franstalig, die daaraan twijfelt. Ik ben ervan overtuigd dat dit niet het geval is. Een aantal pistes werden aangereikt.

Er werden enkele voorstellen gedaan. Het studiewerk verricht door professor Frans De Pauw is bijvoorbeeld van essentieel belang. Hij heeft er een aantal studies aan gewijd en zijn ideeën erover laten kennen. Volgens mij heeft hij enkele zeer valabele argumenten aangepakt. Voor de regering is dat de drijfveer geweest om aan een wetsontwerp te werken.

Dat wetsontwerp is niet uitsluitend een ontwerp van het ministerie van Justitie. Op een gegeven moment zou men bijvoorbeeld kunnen beslissen dat de examencommissie niet meer die speciale commissie is, maar dat Selor voor de uitvoering moet zorgen. In dat geval zal de minister van Ambtenarenzaken moeten tussenbeide komen. Er zijn twee ministers voor Institutionele Hervorming, twee vice-premiers. Zij komen eveneens tussenbeide in die zaak. Dit geldt uiteraard ook voor de premier zelf, omdat hij vindt dat dit dossier opgelost moet worden.

Volgens mij loop ik wat vooruit op de beslissing

die we vrijdag in de Ministerraad zullen nemen. Pas vanaf de dag dat die goedkeuring door de Ministerraad is gegeven, kan ik uitleg geven aan de collega's in de parlementen die om verklaringen en precisie vragen. De oplossingen die nu worden aangereikt zijn volgens mij evenwichtige, volledige, pragmatische en realistische oplossingen. Bovendien werd in die oplossingen de wet van 1935 en de rechten van eenieder gerespecteerd.

Gun ons de tijd om een beslissing te nemen. We hebben de stellingen van de Hoge Raad voor de Justitie niet klakkeloos overgenomen. De regering werkt eraan en zal donderdag het wetsontwerp indienen. Vanaf het moment dat er een akkoord over bestaat, kunnen we er verder over spreken. Het zou niet juist zijn om de problematiek van Brussel enkel op dit punt vast te pinnen. Moest dat punt wel het enige probleem zijn, dan zou het al jaren geleden met een eenvoudige pennentrek opgelost zijn. Veel van mijn voorgangers hebben al vruchteloos geprobeerd om daarin wijzigingen tot stand te brengen.

Ik hoop op die manier op de verschillende vragen geantwoord te hebben. Ik kan me inbeelden dat er nog enkele vragen bestaan.

Ik wil beëindigen met de vraag die zowel de heer Bourgeois als de heer Laeremans stelden: overweegt de regering om het parket van Brussel op te splitsen door de oprichting van een parket van Halle-Vilvoorde en een parket van Brussel? Momenteel overweegt de regering dat niet. Een eventuele splitsing zou misschien zelfs de minst goede oplossing bieden voor het taalprobleem in Brussel zoals we het tot nu toe kennen. Er moet dus naar een andere oplossing worden gezocht. Daarvoor moet u ons nog even de tijd gunnen. In principe zal daarover vrijdag het laatste woord gezegd zijn. Het komt er voor mij niet op aan dat de ene of de andere taalgroep overwint. Het komt erop aan dat de Justitie er baat bij heeft en dat de rechtsonderhorige er voordeel uit trekt. Voor mij is dat het enige.

02.05 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik ben blij dat u onze opvatting deelt dat de taalwetgeving niet het probleem is van Brussel. Uit die vergelijkende studie blijkt dat de situatie in Luik en Mons nog erger is en daar speelt bij mijn weten dit probleem niet mee. Ik noteer dat u zelf alles van zeer dichtbij zult opvolgen. Het parket wordt als het ware onder ministeriële curatele geplaatst, met onder andere een wekelijkse vergadering. Dit is niet zonder risico. Ik heb appreciatie voor uw voluntarisme terzake, maar ik

had toch ook enigszins verwacht dat u een onderzoek zou aankondigen. Het is nu toch overduidelijk dat de aanbevelingen van ABC van 1997 en de beslissing van het college van procureurs-generaal inzake APA niet gevolgd zijn. Dit kan toch allemaal niet zomaar passeren. Ik heb u ook niet horen zeggen dat u aan de detacheringen een einde zult maken.

02.06 **Minister Marc Verwilghen**: Ik heb effectief niet over de detacheringen gesproken.

Het probleem van de detacheringen is mij bekend. Het gaat in hoge mate om de nationale magistraten, meer bepaald om een aantal magistraten die zijn afgevaardigd naar de permanente vertegenwoordiging. Het is natuurlijk merkwaardig dat er detacheringen zonder vervanging plaatsgrijpen en ik denk dat in eerste instantie moet worden gezocht naar een afdoende oplossing. Dat wil zeggen dat degene die wordt gedetacheerd op een bepaald ogenblik dan toch tenminste zou moeten kunnen worden vervangen, al is het maar een voorlopige vervanging. Dat is iets wat absoluut moet gebeuren. Op één na gaat het over detacheringen die beslist zijn in het verleden, voor ik minister van Justitie werd.

02.07 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Wat de taalwetgeving betreft heb ik herhaaldelijk gezegd dat deze niet bij koninklijk besluit kon worden gewijzigd. Sedert 1967 is er nog slechts een niveau vereist waarbij een functionele kennis gevraagd wordt om stukken en verklaringen in de andere taal te kunnen begrijpen. In 1935 waren er nog twee niveaus, namelijk een grondige en een voldoende kennis. Dit werd in 1967 afgeschaft, waardoor er nog slechts één niveau bestaat dat volgens de parlementaire voorbereiding eigenlijk niet hoog is. Ik citeer hierbij even uit het standaardwerk van Lindemans: "De bedoeling van dit voorschrift is niet toe te laten dat deze tweetalige magistraten willekeurig Nederlandse en Franstalige zaken zouden kunnen behandelen, doch alleen mogelijk te maken dat zij kennis nemen van stukken en verklaringen in de andere taal dan die van de rechtspleging."

Uw mededeling dat er een wetswijziging komt, verontrust mij toch. Om het examen op een uniform en objectief niveau te brengen moet men volgens mij de wet niet aanpassen. Men moet enkel de uitvoering ervan wijzigen en ervoor zorgen dat er een andere jury komt, een uniforme wijze van examineren van Nederlandstaligen en Franstaligen. Mijnheer de minister, u hebt niet in uw kaarten laten kijken maar misschien kunt u

toch een tipje van de sluier lichten.

02.08 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Bourgeois, volgens u moet de wet van 1935 niet worden gewijzigd. Ik vestig er de aandacht op dat de examencommissie wordt geregeld in artikel 43 van die wet. Een aanpassing ervan zou de wet op zich niet veranderen.

02.09 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de minister, indien u zich vrijdag tot dergelijke aanpassing beperkt, kunt u misschien op unanimité in dit Parlement rekenen. Ik vrees alleen dat dit niet het geval zal zijn. Ik ben bang dat indien men het niveau nogmaals zou verlagen, het een echte farce dreigt te worden, zoals professor De Pauw zegt en schrijft in zijn bijdrage aan dit debat. Ik wens u daarvoor te waarschuwen en ik betreur dat u geen oplossing ziet in een splitsing van het parket. Dienaangaande verwijs ik naar het zeer degelijke wetsvoorstel van senator Vandenberghe. Met dit werkstuk wordt een oplossing geboden waardoor de druk op de taalwetgeving kan verminderen. Tevens zou het parket veel efficiënter kunnen werken indien men een onderscheid zou kunnen maken tussen het meer landelijke Halle-Vilvoorde en de specifieke Brusselse hoofdstedelijke problematiek. Ik betreur dat de regering de kern van het probleem niet wenst aan te pakken.

02.10 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik ben blij dat u eindelijk overtuigd bent van de ontstellende problemen die zich in Brussel voordoen. Het heeft lang geduurd. U spreekt over het gebrek aan informatie-uitwisseling tussen politie en parket. U spreekt daarover alsof het nieuwe informatie is, hoewel ik u daar al een jaar geleden op heb gewezen. Ook over de huisvesting hebt u tot nu toe nog maar weinig perspectief geboden. Nu horen wij eindelijk een nieuw geluid en daar ben ik zeer tevreden over. U hebt een zeer goede beschrijving gegeven van de stand van zaken die abominabel is. Een nieuwe start in Brussel zou het best gebeuren met een nieuwe leiding, dus met een nieuwe procureur. Nieuwe borstels vegen schoon.

In verband met de taalproblematiek blijven wij ons verzetten tegen een versoepeling. Het is positief dat u uw oorspronkelijk plan om dit bij koninklijk besluit door te voeren, niet handhaaft. Als u dit wel gedaan had, zouden wij naar de Raad van State gestapt zijn. Tegelijkertijd zegt u dat een splitsing van het gerechtelijk arrondissement geen oplossing biedt voor de taalproblematiek in Brussel. Dit is een sofisme want het biedt juist wel een oplossing, zeker in Halle-Vilvoorde. U vergeet

blijkbaar dat het arrondissement zich uitstrekt over een eentalig Nederlands gebied waar de tweetaligheidverplichting slechts in zeer beperkte mate kan spelen, namelijk in de faciliteitengemeenten. Voor dat gebied kan een splitsing dus een oplossing zijn.

De politiecommissariaten worden vandaag vaak geconfronteerd met eentalige magistraten waarmee een zeer slechte communicatie bestaat. Bij elke gemeente hoort men dezelfde klachten, namelijk dat er een gebrek aan aandacht is voor Halle-Vilvoorde. Dit kan maar veranderen door een eigen parket voor Halle-Vilvoorde. Er is trouwens een grote toename van de criminaliteit, bijvoorbeeld van car- en homejackings. De mate waarin criminele feiten geseponneerd worden, is onaanvaardbaar. Een splitsing zou ervoor zorgen dat er in het Brussels parket een aantal problemen wegvallen. Men kan zich dan concentreren op het hoofdstedelijk probleemgebied. Het gaat over een veel kleinere oppervlakte met een ander soort criminaliteit. Het parket zal ook meer beheersbaar zijn. Nu is het een mastodontparket dat veel te omvangrijk is. Het parket zal dan ook slechts één gewest omvatten, wat veel gemakkelijker is inzake wetgeving.

Een splitsing is uiteraard geen alleenzalmakende oplossing. Het is natuurlijk een complex geheel waar verschillende oplossingen voor nodig zijn. Het zal echter een belangrijke bijdrage leveren tot een oplossing. Gezien de huidige communautaire situatie rond het Lambermont-akkoord – alle Franstalige eisen zijn ingewilligd, ook die over de taalwetgeving –, zullen zij de volgende tien jaar geen vragende partij meer zijn om veel te veranderen. Als u nu niet handelt, blijven wij in Halle-Vilvoorde met hetzelfde probleem kampen. U mist hier een kans om werkelijk een goed beleid te voeren.

02.11 **Tony Van Parys** (CVP): Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord op de diverse vragen.

Mijnheer de minister, ik heb in uw antwoord een heel nieuw feit met bijzondere nieuws waarde gehoord, met name dat reeds in januari 2001, of zelfs al in december 2000, in het kernkabinet bij meerderheid werd beslist dat er geen initiatieven zouden worden genomen tegen procureur Dejemppe.

02.12 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Van Parys, dit is niet nieuw. Ik heb dit hier al eerder gezegd.

02.13 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de minister, misschien heb ik het toen niet geregistreerd. Voor mij is het in elk geval belangrijk nieuws. Het ging immers blijkbaar om een politieke beslissing van het kernkabinet. U hebt trouwens benadrukt dat deze beslissing bij meerderheid werd genomen, wat impliceert dat het tegen uw zin was en niet in overeenstemming met uw eigen inzichten over deze kwestie. Mijnheer de minister, ik vind dit belangrijk nieuws. Ik vind het heel moeilijk te duiden dat men blijkbaar een politieke beslissing genomen heeft over de consequenties van de parlementaire onderzoekscommissie voor de procureur des Konings, de heer Dejemeppe. Het hele verhaal van de parlementaire onderzoekscommissie eindigt dus met deze politieke beslissing bij meerderheid in het kernkabinet.

Mijnheer de minister, in uw verhaal insinueert u verder dat u het niet gemakkelijk hebt met deze beslissing. U zegt immers dat het rapport van de Hoge Raad voor Justitie een zwaar verdict inhoudt voor de procureur des Konings, een zwaar verdict dat echter geen enkel gevolg heeft. Kortom: al in december 2000 of in januari 2001 werd procureur Dejemeppe witgewassen, en dat blijft nu ook zo, want klaarblijkelijk wordt er tegen hem geen enkel initiatief meer genomen. Hier eindigt dus het verhaal dat begon met de parlementaire onderzoekscommissie.

Mijnheer de minister, u kondigt aan een aantal initiatieven te nemen in verband met het parket te Brussel. Wij kunnen ons daarover verheugen. Wij zullen de zaak wel verder opvolgen. Het meest concrete element in het rapport van de Hoge Raad voor Justitie - overigens het enige zekere punt, naast de wekelijkse stuurgroepen en dergelijke -, is dat in de Ministerraad volgende week allicht een ontwerp van minister Van den Bossche over de taalwetgeving zal worden goedgekeurd.

Men kan wel zeggen dat de taalwetgeving niet het belangrijkste probleem is voor het Brusselse gerecht, maar het eerste initiatief dat de regering neemt, heeft daar wel betrekking op. Mijnheer de minister, ik wil u uitdrukkelijk vragen géén wijziging aan te brengen aan de taalwetgeving. Een tijdelijk en punctueel probleem moet immers opgelost worden met een tijdelijke maatregel, niet met een definitieve maatregel zoals het wijzigen van de taalwetgeving. Ik raad u aan na te lezen wat de Vlaamse Juristenvereniging in 1997-1998 hierover heeft gezegd. De verworvenheid van tientallen jaren Vlaamse strijd voor de magistratuur in Brussel dreigt daardoor verloren te

gaan. U kunt het tijdelijke probleem nochtans perfect oplossen door een tijdelijke oplossing. Ik geef u een concrete suggestie. U kunt bijvoorbeeld tijdelijk de Nederlandstalige tweetalige magistraten de kans geven te zetelen in Franstalige kamers. Zo kan het probleem perfect worden opgelost tot wanneer er structurele maatregelen getroffen zijn, zonder dat u de verworvenheden van de Nederlandstaligen in Brussel hoeft op te geven.

Ik verzoek u aldus met aandrang, mijnheer de minister, hiertoe niet over te gaan. Uiteraard zijn de Franstaligen thans gewapend, ingevolge het rapport van de Hoge Raad. Uiteraard zullen zij op de Ministerraad van volgende week vrijdag met dat rapport zwaaien. Het behoort u en minister Van den Bossche echter toe om terzake niet toe te geven. U mag niet erkennen dat de taalwetgeving het probleem is van het Brussels parket en u mag daarop zelfs niet ingaan.

02.14 Minister Marc Verwilghen: Mevrouw de voorzitter, ik wens nog zeer beknopt te interveniëren.

De heer Bourgeois had het over wekelijkse ontmoetingen met betrokkenen en al apprecieer ik dat, toch wens ik ervoor te waarschuwen dat dit niet van enig gevaar is ontdoet. Het is duidelijk dat elkeen handelt binnen de perken van zijn verantwoordelijkheid. De minister van Justitie heeft het recht te eisen dat het justitieel apparaat en de parketten goed functioneren. Hij heeft eveneens het recht, mocht niet worden ingegaan op bepaalde aanbevelingen, de parketten aan te zetten deze in de praktijk wel uit te voeren. In een dergelijke geest werd voor dit concept geopteerd en professor De Pauw kan daaraan niet voorbijgaan.

Ik was een student van professor De Pauw die telkens zegt mijn oud-professor te zijn, met de nadruk op oud. Ik weet dat hij een artikel publiceerde in de juristenkrant. Ik mocht dat artikel trouwens lezen toen het nog in embryonale vorm was. Ik beschouw het als een uiterst interessant artikel met waardevolle elementen en dat zal u bij de lezing ervan wellicht niet ontgaan, mijnheer Bourgeois.

Mijnheer Van Parijs, u zei verrast te zijn over de genomen beslissing. Ik werd daarover publiekelijk ondervraagd, ook in deze Kamer trouwens. Ik heb geen oordeel te vellen over de genomen beslissing en heb in dat verband evenmin al dan niet iets te betreuren. Ik neem een dergelijke houding niet aan. Ik heb alleen gezegd dat

wanneer een procureur des Konings de analyse van de Hoge Raad voor de Justitie leest, hij wel even zal opkijken. Wanneer een aantal taken van magistraten of administratieve taken worden opgesomd, die niet naar behoren worden ingevuld, dan stemt dit wel nog nadenken.

Wat dat betreft zijn de zaken volgens mij voldoende duidelijk.

Ik wens nog even in te gaan op een opmerking van de heer Laeremans, al merk ik dat hij de zaal heeft verlaten. Wat de splitsing betreft heb ik meegedeeld dat er momenteel op politiek vlak geen meerderheid voorhanden is om het gesprek dienaangaande te voeren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Samengevoegde interpellatie en vraag van - de heer Filip De Man tot de minister van Justitie over "de erkenning en subsidiëring van imams en moskeeën vanaf 2002" (nr. 812)

- de heer Jo Vandeuren aan de minister van Justitie over "de imamopleiding" (nr. 4871)

03 Interpellation et question jointes de - M. Filip De Man au ministre de la Justice sur "la reconnaissance et le subventionnement des imams et des mosquées à partir de 2002" (n° 812)

- M. Jo Vandeuren au ministre de la Justice sur "la formation d'imam" (n° 4871)

03.01 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, wij zullen als eerste Europees land vanaf 2002 imams en moskeeën niet alleen erkennen maar ook subsidiëren. Ik heb daar niet alleen zware bemerkingen bij, maar ook een reeks vragen over.

Zo zou ik, bijvoorbeeld, van u willen weten welke documenten momenteel recht geven op de titel van imam en hoe dat vanaf volgend jaar zal evolueren, want als u ze erkent en subsidieert moet er toch een zekere regelgeving bestaan. Waar en door wie worden op dit moment de documenten uitgereikt? Zal dat in de toekomst veranderen? Welke controle kan België momenteel uitoefenen op de echtheid van dergelijke documenten? Gebeurt er steeds een grondige doorlichting door de Veiligheid van de Staat? Is het mogelijk dat fundamentalisten door de mazen van het net glippen? Is het wijs om althans een deel van de controle in handen te leggen van de Executieve van Belgische Moslims? Welke niet-moslims kunnen een veto tegen eventuele fundamentalistische imams stellen? Het woordje eventueel mogen we eigenlijk vergeten

want het is bekend dat een aantal onder hen echte integristen zijn. Bestaat het gevaar niet dat leden van de Executieve, die zelf islamiet zijn, al te meegaand zijn voor fundamentalisten? Is men op dit moment echt zeker dat er geen fundamentalisten in de Executieve zitting hebben? Kan de minister mij meedelen hoeveel imams in België actief zijn? Uit welke landen zijn zij afkomstig? Zullen zij de kennis van een van onze drie landstalen moeten bewijzen? Als men ze erkent en subsidieert, denk ik dat men op dat vlak ook een inspanning mag vragen.

Al dit soort vragen in verband met de erkenning en vrees voor de erkenning van fundamentalisten, is niet zomaar een Vlaams Blok-spielerei, mijnheer de minister. Als bewijs kan ik een citaat uit de pers van 22 mei aanhalen. De heer Van Hulst, de directeur van de binnenlandse veiligheidsdienst in Nederland, verklaarde in een NOS-programma dat een groep imams in zijn land "een heus gevaar vormen voor de democratie". Het weegt toch niet licht als een chef van de staatsveiligheid een dergelijke uitspraak doet. Ik citeer verder: "Zij zouden betaald worden door organisaties uit landen als Marokko, Turkije en zelfs Afghanistan of Libië om de Westerse moslimgemeenschap te beïnvloeden." De heer Van Hulst zegt verder, en ik citeer, dat dit "uiteindelijk kan leiden tot een gebrek aan cohesie en instabiliteit en dat is een gevaar voor de democratie." Het prototype is de Utrechtse imam, die nogal wat bekendheid heeft genoten omdat hij uit het land is gezet toen bleek dat hij voor de Libische geheime dienst werkte. Ik besluit met een laatste citaat: "Nederland zou steeds meer een broedplaats voor integristische terroristen worden."

Als dit allemaal in Nederland gebeurt, vrees ik dat dit ook in ons land het geval is. Daarom heb ik nog een aantal vragen in verband met de erkenning van de moskeeën.

Er zijn bijna 400 moskeeën in België, waarvan er 129 een erkenning zouden hebben aangevraagd.

Als de officiële erkenning er komt, zouden de imams van deze moskeeën een wedde uitbetaald krijgen door de Belgische Staat en zou er een financiering komen voor de gebouwen van de islamreligie.

Mijnheer de minister, hoeveel van de 129 moskeeën zullen worden erkend? Hebt u hier zicht op? Werden reeds aanvragen geweigerd? Zo ja, wie heeft die weigering bewerkstelligd? Waarom? Werden er aanvragen van moskeeën geweigerd omdat ze getuigen van een

fundamentalistische opstelling? Hoe groot zal de jaarlijkse financiële bijdrage van de Staat zijn voor een erkende moskee, of zeg ik beter een moskeefabriek? De kerkfabrieken bestaan reeds een paar eeuwen. Het lijkt erop dat er moskeefabrieken in de maak zijn. Spreek ik beter van een moslimgemeenschap? Hoe zit de vork precies aan de steel? Welke wedde zal de imam ontvangen? Kan men die wedde uitkeren als men weet dat de imam tegelijkertijd een financiële vergoeding geniet vanwege landen zoals Turkije. Wij weten dat Turkse imams vanuit Turkije of vanuit Saudi-Arabië of Koeweit betaald worden of, zoals in Nederland, door de Libische geheime dienst? Kan men het verantwoorden dat wij ons belastinggeld aan dergelijke dubbele of tweede wedden zou besteden? Op welke manier zal men vermijden dat wij in onze grenzeloze naïviteit die imams een tweede inkomen cadeau doen? Zullen de islamitische helpers of raadgevers, zoals dat het geval is voor de katholieke helpers en de lekenhelpers voor de gevangenen en ziekenhuizen, eveneens door de Staat bezoldigd worden? Zijn er reeds dergelijke raadgevers? Hoeveel zullen er dat in de toekomst zijn? Welke vergoeding genieten zij? Hoeveel krijgt de executieve jaarlijks voor haar werking? Overweegt men dit bedrag in de nabije toekomst te verhogen? De executieve dringt steeds weer aan op meer geld. Zult u daar op ingaan? Hoe groot schat u het totaal bedrag in dat nodig zal zijn voor de moskeegebouwen, voor de executieve, voor de wedden van de imams en de moslimraadgevers? Hoeveel zal dit vanaf volgend jaar kosten? Wat zal de weerslag zijn op het justitiebudget en op de diverse budgetten van de andere departementen?

Mijn laatste bemerking is van ideologische en filosofische aard. Vindt de regering dat een godsdienst die een aantal fundamentele principes van onze rechtsstaat niet aanvaardt, erkend en gesubsidieerd moet worden? Het is bekend dat de islam en de moslims de scheiding van kerk en staat niet aanvaarden. Voor hen is dat een geheel. Wat de gelijkheid tussen man en vrouw betreft, zitten de moslims niet echt op onze golflengte. Hoe is het mogelijk - mijn vraag is van groot belang - dat een regering van liberalen en socialisten die zich vrijzinnig noemen en waarvan de vrijzinnige voorgangers decennia lang hebben moeten vechten om principes als de scheiding van kerk en staat niet alleen te realiseren maar ook te doen aanvaarden als basisprincipes van de seculiere samenleving, deze ommekeer in het beleid mogelijk maken en met de subsidiëring van een, mijns inziens, niet alleen zeer verschillende, maar ook zeer gevaarlijke godsdienst een deel van de seculiere principes over boord gooien?

Ik heb aan de VUB geleerd dat men tegen het dogmatisch denken moet zijn en voor het vrij onderzoek: scientia vincere tenebras. Welnu, ik denk dat wij vandaag de duisternis binnenbrengen door de islam op alle mogelijke manieren te verwennen en te subsidiëren. Ik vind dat schokkend.

Mijnheer de minister, ik sluit mijn betoog met de volgende vragen. Ten eerste, waarom vraagt slechts een derde van de moskeeën een erkenning en financiering aan de overheid? Dat is toch merkwaardig. Er zijn volgens de officiële cijfers bijna 400 moskeeën in ons land, waarvan er slechts 129 geld vragen. Het is niet logisch dat, als men geld kan krijgen, men er niet naar vraagt. Ik vermoed dat daar iets achter zit dat het licht schuwt. Misschien verdenkt u mij van paranoia, mijnheer de minister. Volgens mij willen fundamentalisten niet eens onze subsidies, omdat zulks meteen een toezicht door onder andere de executieve op fundamentalistische activiteiten impliceert. Ik zuig dat niet uit mijn duim. Het is bekend dat er een sluipende oorlog woedt tussen, enerzijds, de islamieten in de executieve en, anderzijds, de veel radicalere en fundamentalistische moslims in ons land die het gezag van de executieve niet eens aanvaarden en woest waren toen een aantal van hun fundamentalistische vertegenwoordigers uit de executieve werden gebannen. Zij vinden het zootje leden van de executieve maar een bende collaborateurs die meeheulen met de Belgische Staat, die geld willen pakken en niet de waarden van de islam verdedigen. Is het waar dat twee derde van de moskeeën veeleer het fundamentalistisch gedachtegoed aanhangt, wat overeenkomt met de machtsverdeling in de islamwereld in ons land? Erkennen zij de executieve niet?

Ten tweede, door wie worden die moskeeën dan wel onderhouden? Dat element heeft te maken heeft met de staatsveiligheid. Het is bekend dat er buitenlandse geldschietters zijn. Zijn dat geen fundamentalisten van, bijvoorbeeld, Saudi-Arabië of bepaalde geheime diensten?

Graag kreeg ik op die vragen een antwoord; ik ben overigens niet de enige die benieuwd is naar uw antwoord, mijnheer de minister.

03.02 Jo Vandeurzen (CVP): Mevrouw de voorzitter, ik had een vraag ingediend en had toen geen kennis van de inhoud van de interpellatie waaraan ze wordt toegevoegd. Daaruit blijkt alvast dat er fundamentele breuklijnen zijn tussen de

oppositiepartijen wat hun opvatting betreft over verdraagzaamheid, integratie en respect voor godsdiensten.

Het is mij niet te doen om een debat over de vrijheid van godsdienst en het recht om zijn geloof te belijden. Dat is een fundamenteel recht, waarvoor de overheid ruimte moet laten en dat zij moet ondersteunen. Mij gaat het wel om het volgende. Een tijd geleden werd na een moeizaam proces de executieve van de moslims opgericht. De voormalige ministers van Justitie hebben reeds ondervonden dat wanneer een fundamentele waarde, met name de erkenning van godsdiensten, in de praktijk wordt omgezet, dat zorgvuldig moet gebeuren. Zij hebben ervaren dat zij inderdaad beter niet naïef zijn, maar integendeel oog moeten hebben voor integristische strekkingen. In ieder geval ben ik de mening toegedaan dat zo'n extremistisch gedachtegoed slechts grondig kan worden aangepakt wanneer de overheid daartoe een afgebakend spoor uitzet, wat de vorige minister van Justitie met de installatie van de executieve heeft gedaan.

De executieve heeft nu een lijst ingediend van 129 moskeeën die een erkenning vragen. Die zouden naar verluidt worden gescreend door het kabinet van de minister, het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en de Veiligheid van de Staat, wat mijns inziens een goede strategie is. Door de erkenning zou de minister proberen de invloed van buitenlandse imams terug te dringen, zo luidt de persmededeling, en de integratie van de islam in de samenleving vergemakkelijken.

De woordvoerder van de executieve heeft toen ook gezegd dat hij suggereert dat de opleiding in België zou worden georganiseerd. Hierdoor zou men vermijden dat de moskeeverenigingen systematisch genoodzaakt zijn om in het buitenland op zoek te gaan naar een imam. Men is voorzichtig geweest en heeft niet gereageerd op de suggestie van de executieve. Ik probeer het verhaal samen te vatten dat ik via de media heb vernomen.

Mijnheer de minister, ik heb hier twee vragen over. Ik wil nog even opmerken dat ik de minister van Binnenlandse Zaken reeds ondervraagd heb over het visumprobleem van de imams. Zijn antwoord sloot aan op uw initiatief, namelijk dat er tot een overgangsmaatregel werd besloten voor het vergunningenbeleid in afwachting van het ogenblik waarop men mensen van eigen bodem, uit de gemeenschappen hier ter plaatse, kan aantrekken. Wat denkt u van de suggestie van de

woordvoerder van de executieve om een opleiding voor imams in België te organiseren? Onder wiens bevoegdheid zou een dergelijke organisatie moeten vallen? Hoe zou men dat moeten financieren? De stap na de erkenning is natuurlijk dat de imams zouden moeten worden benoemd en betaald door de federale Staat zoals dat ook voor andere erkende godsdiensten het geval is. Ik heb echter gemerkt dat daarvoor in de begroting voor 2001 niets is uitgetrokken. Het zou echter gaan om een belangrijke som als men zou besluiten tot die uitgave over te gaan. Wordt er een budgettaire prognose gemaakt voor 2001-2002? Er is een bedrag ingeschreven van 3,8 miljoen frank. Ik zou graag vernemen hoe dit bedrag dat tijdens de begrotingscontrole werd ingevoerd zal worden aangewend. Wat de procedure betreft, zou ik graag vernemen welke timing u denkt te kunnen hanteren voor de erkenning.

03.03 Minister **Marc Verwilghen**: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal afzonderlijk antwoorden op de interpellatie van de heer De Man en de mondelinge vraag van de heer Vandeurzen om het breukvlak dat de heer Vandeurzen heeft ingeroepen ook in het antwoord gerespecteerd te zien.

Wat de interpellatie van de heer De Man betreft, kan ik antwoorden dat de religieuze overtuiging een grondwettelijk gewaarborgde vrijheid is. Dit behoort tot de privé-levenssfeer. Daarover worden derhalve geen statistieken bijgehouden. Op basis van de nationaliteit en de eventuele oorspronkelijke nationaliteit kan men evenwel een rudimentaire schatting maken van ongeveer 350.000 personen. Het spreekt voor zich dat dit criterium zeker niet als absoluut mag worden beschouwd. Volgens mijn gegevens zijn er op dit ogenblik 383 moskeeën in België actief. Aangezien moskeeën tot op heden organisaties van privaatrechtelijke aard zijn, is het mij niet bekend hoeveel imams daar thans werkzaam zijn. Imams die niet de Belgische nationaliteit bezitten, kunnen onder een van de in de wetgeving inzake het verblijf en vestiging van vreemdelingen opgenomen statuten in België verblijven. Nieuwe immigratie wordt slechts toegestaan voor zover de imam over een geldige arbeidsvergunning kan beschikken bij het indienen van zijn aanvraag bij de bevoegde diplomatieke post. De diensten van mijn collega van Binnenlandse Zaken en in het bijzonder het directoraal-generaal van de dienst Vreemdelingenzaken zijn voor deze aangelegenheden bevoegd. Uit de door deze diensten verstrekte inlichtingen blijkt dat er slechts zeer sporadisch toestemming voor nieuwe

immigratie van imams wordt toegestaan. Het overgrote deel van de toelatingen betreft Turkse imams. In elk geval wordt er steeds een onderzoek gevraagd aan de diensten van Veiligheid van de Staat. Thans is er nog geen officieel statuut van imam in België aangezien nog geen enkele lokale gemeenschap door de overheid is erkend en de overheid de wedde van een imam van een gemeenschap nog niet ten laste neemt. Bijgevolg bestaan er nog geen nadere regels inzake benoemingsvoorwaarden, diploma's, te overleggen documenten, enzovoort. Daarover wordt tussen het ministerie van Justitie en de executieve onderhandeld. Bij koninklijk besluit van 3 mei 1999 houdende de oprichting van een executieve van moslims in België werd de bevoegdheid voor het benoemen van imams bij deze executieve gelegd. Dit is immers het representatief orgaan en het komt de staat niet toe – overeenkomstig artikel 21 van de Grondwet – om zich met de benoeming van dienaars van een eredienst in te laten. De islamitische eredienst wordt op dat vlak dus op dezelfde manier behandeld als alle andere erediensten.

De tenlasteneming van de wedden van de imams van de erkende gemeenschappen is in het begrotingsjaar 2002 voorzien. In een eerste fase zullen de imams die door de executieve zullen worden aangesteld door de Diensten voor de Veiligheid van de Staat worden gescreend, maar nadat het noodzakelijke vertrouwen is opgebouwd, zal dat verdwijnen.

In de nabije toekomst zal de opleiding van de imams trouwens in België moeten geschieden. Er werd aan de executieve gevraagd om voorstellen in die richting uit te werken. Daarnaast zal de islam eveneens islamconsulenten bij de strafinrichtingen kunnen aanstellen, net zoals andere erediensten. Daarover wordt op dit ogenblik binnen een globaal pakket met alle erkende erediensten en de laïciteit onderhandeld. Bij de aanstelling van de leden van de executieve werd een screening van de bevoegde overheden uitgevoerd en slechts de kandidaten die een gunstig advies kregen, kwamen in aanmerking.

In het kader van de implementatie van de islam in België, wat een erkenning van de lokale gemeenschappen impliceert, werd aan de executieve gevraagd om een lijst op te stellen van moskeeën die erkenning vroegen en daarbij prioriteiten vast te stellen. Deze lijst wordt momenteel onderzocht. In functie van de budgettaire mogelijkheden zullen de erkenningen plaatsvinden. Een eerste golf zou in 2002 in 75 erkenningen resulteren. Dat niet meer moskeeën

een erkenning aanvragen, heeft te maken met het feit dat een moskee minstens 250 gelovigen moet tellen om voor erkenning in aanmerking te kunnen komen en ook met het feit dat een aantal moskeeën niet altijd bekend zijn met de gevolgen van een eventuele erkenning.

Aangezien moskeeën organisaties van privaatrechtelijke aard zijn, is het niet mogelijk inzicht in de financiële situatie daarvan te hebben. De erkenning brengt met zich mee dat de wedde van een imam ten laste van de begroting van het ministerie van Justitie zal vallen. Er is nog geen exact cijfer bekend inzake de wedde die definitief zal worden vooropgesteld, maar men kan zich richten op de wedde die thans reeds in artikel 29bis van de wet van 2 augustus 1974 betreffende de wedden van titularissen van sommige openbare ambten en van bedienaars van de erediensten zijn opgenomen. Daarnaast volgt uit de erkenning en het feit dat de islam op provinciale basis en op het niveau van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad is georganiseerd, dat de provincies en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de tekorten van de lokale gemeenschappen ten laste van hun begroting moeten nemen. Dat is gebeurd in toepassing van de artikelen 19 en 19bis van de wet van 4 maart 1870 betreffende de tijdelijke erediensten.

Daarnaast zullen de lokale gemeenschappen ook een beroep kunnen doen op tussenkomsten van diverse overheden voor de bouw, herstelling en verbetering van de plaatsen die aan de erediensten zijn geaffecteerd. Een woning zal ook ter beschikking van de imams worden gesteld.

Ten slotte wijs ik erop dat de islam reeds in 1974 werd erkend en dat de huidige implementatie een gevolg is van de erkenning en van de in 1998 georganiseerde verkiezingen, welke tot de oprichting van een representatief orgaan hebben geleid. Door de erkenning van lokale gemeenschappen kan het integratieproces van de islamgemeenschap in België worden voortgezet en kan de Belgische islam zich verder ontwikkelen.

De heer Vandeurzen haalde de problematiek inzake de organisatie van een Belgische imamopleiding aan. Een Belgische imamopleiding zou een goede zaak zijn. Op die manier kan in een opleiding worden voorzien waarbij accenten kunnen worden gelegd die met de specificiteit van de Belgische islam rekening houden. Op die manier zal het niet langer noodzakelijk zijn om voor de aanstelling van imams een beroep te

doen op immigranten uit de landen van oorsprong.

De organisatie van een dergelijke opleiding is een strikte bevoegdheid van de executieve van de moslims van België. De minister van Justitie heeft een bevoegdheid inzake de tijdelijkheid van de erediensten, maar kan zich niet met de inhoudelijke aspecten inlaten.

De vraag naar de financiering is voorbarig, aangezien de financieringswijze zal afhangen van de opties die door de executieve inzake de organisatie van de opleiding zullen worden genomen. Het bedrag van 3,8 miljoen frank dat in het kader van de budgetcontrole werd ingeschreven, zal alleen voor de aanstelling van twee voltijdse secretarissen van universitair niveau bij de executieve en één boekhouder-revisor moeten worden aangewend. Zij zullen de leden van de executieve in de voorbereiding en het beheer van de verschillende dossiers moeten bijstaan.

Er zullen in 2001 geen erkenningen van moskeeën plaatsvinden. Daarin werd pas in het begrotingsjaar 2002 voorzien. In dat jaar zullen in een eerste fase 75 gemeenschappen worden erkend. De rest zal later volgen. Om te worden erkend, moet de gemeenschap 250 gelovigen tellen, zoals ik reeds zei.

Er wordt bij de begrotingsvoorstellen uitgegaan van een loonkost van 3.187.649 euro voor de betaling van de wedden van de imams.

Mevrouw de voorzitter, op die manier heb ik getracht een antwoord te geven op de interpellatie van de heer De Man en de mondelinge vraag van de heer Vandeurzen.

03.04 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega Vandeurzen, als men het Vlaams Blok van iets wil beschuldigen, moet men een poot hebben om op te staan. Wij hebben nooit gezegd, mijnheer Vandeurzen en mijnheer Verwilghen, dat wij tegen welke godsdienstbeleving dan ook zijn, dat wij tegen de grondwettelijke bepaling terzake zijn en dat men als moslim zijn geloof hier niet mag belijden. U zult dat nergens vinden, in geen enkele tekst van het Vlaams Blok.

Wat wij wel in vraag stellen, is of wij dit nodig moeten subsidiëren. Als ik uw voorzichtig antwoord hoor, mijnheer de minister, gaat het over een heel pak geld. U moet mij eens zeggen, mijnheer Vandeurzen of mijnheer Verwilghen, welk Europees land vandaag de moskeeën en de

imams subsidieert. Kan iemand van u beiden mij daarop een antwoord geven?

Wij stellen hier een simpele vraag. Er komt geen antwoord, maar wij worden wel beschuldigd van onverdraagzaamheid en het in vraag stellen van de Grondwet. Alle andere Europese landen doen precies wat wij hier vandaag als Vlaams Blok stellen. Wij houden er niet van dat dit wordt gesubsidieerd en die andere landen, die Europese democratieën, doen dat evenmin. Hou dan ook op met ons dingen in de schoenen te schuiven die wij helemaal niet hebben gezegd of die wij zelfs niet in ons achterhoofd houden.

Het is zeer opvallend dat de VLD helemaal zijn kar heeft gedraaid. Ik heb andere tijden gekend, mijnheer Verwilghen, als het gaat om de opvatting van de VLD over moslims in dit land. Ik confronteer u graag met een citaat: "De vraag is of de islam wel in overeenstemming te brengen is met de liberale democratie en de vrijheid, de verdraagzaamheid, de verscheidenheid en het tegensprekelijke debat zonder dewelke geen open samenleving mogelijk is. Is de zaak Rushdie niet het ultieme bewijs van de onmogelijkheid van de islam zich in te passen in onze samenleving? Toont zij niet aan dat de islam in wezen een intolerante en totalitaire ideologie is die botst met de culturele, morele en juridische voorschriften die gelden in een open en democratische samenleving?"

Mijnheer Verwilghen, als u de auteur nog niet heeft herkend, kan ik u zeggen dat deze woorden door Guy Verhofstadt werden neergeschreven in zijn tweede burgermanifest, "De weg naar politieke vernieuwing". Mijnheer Verhofstadt zegt daar wat ik nu ook heb gezegd maar wat u nu van tafel veegt omdat u in een linkse tot extreemlinkse regering bent beland.

Ten slotte, ik vind dat de antwoorden van de minister getuigen van een struisvogelpolitiek. U kan wel zitten grijnzen, mijnheer Verwilghen, maar wanneer u zegt dat het privé-verenigingen zijn die men gerust moet laten, dan handelt u volgens mij als een struisvogel. U zegt dat de kandidaat-imams, die worden geïmporteerd, tijdelijk worden gescreend. Wat bedoelt u met tijdelijk? Ik had gehoopt dat men dat altijd in het oog hield. Kunt u mij zeggen hoe lang die screening duurt?

Mevrouw de voorzitter, ik zal een motie indienen om te protesteren tegen de subsidiëring van de islam.

03.05 Jo Vandeurzen (CVP): Mevrouw de

voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. De weg die nog moet worden afgelegd, lijkt mij lang en moeilijk. Men moet bovendien zoeken naar het juiste evenwicht tussen de openheid van een integratiebeleid en een verdraagzame samenleving en het vermijden van extremisme en fundamentalisme. Ik meen dat wij terzake niet naïef mogen zijn. Onder andere de oprichting van de executieve en de andere maatregelen uit de vorige legislatuur gaan volgens mij in de juiste richting.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Filip De Man en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Filip De Man en het antwoord van de minister van Justitie, beveelt de regering aan de visie van de heer Guy Verhofstadt aan te houden, zoals verwoord in zijn tweede 'Burgermanifest'."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Filip De Man et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Filip De Man et la réponse du ministre de la Justice, recommande au gouvernement de s'en tenir au point de vue formulé par M. Guy Verhofstadt dans son second 'Manifeste du citoyen'."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Jacqueline Herzet en de heer Guy Hove.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Jacqueline Herzet et M. Guy Hove.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

03.06 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mevrouw de voorzitter, ik zou graag weten wie die eenvoudige motie ondertekend heeft.

La **présidente**: La motion est signée par monsieur Guy Hove et par moi-même.

La question n° 4934 de Mme Josée Lejeune est retirée.

04 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de toestand van de cipers in de Belgische gevangenissen" (nr. 4950)

04 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la situation des gardiens dans les prisons belges" (n° 4950)

04.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de toestand van de gevangenisbewaarders is al lange tijd gekend. Ik heb de vorige minister van Justitie daarover al ondervraagd. De onrust terzake blijft echter aanhouden. Wij worden zelfs geconfronteerd met enkele zelfmoorden van gevangenisbewaarders. Onlangs was dat te Brugge het geval en dat heeft aanleiding gegeven tot een korte stakingsactie.

De cipers klagen onder andere over onderbezetting en stress bij het werk. Die situatie sleept al geruime tijd aan. Ze wordt ook aangehaald in de samenvatting der werkingsverslagen voor het jaar 2000 uitgaande van de bestuurscommissies der Belgische gevangenissen, die ik hier bij me heb. De nota die we daaromtrent hebben gekregen, is overigens in zeer schabouwelijk Nederlands geschreven. Men heeft het bijvoorbeeld over "de hoge kwaliteit van de meerderjarigheid van het penitentiair personeel". Men bedoelt uiteraard "de hoge kwaliteit van de meerderheid" in plaats van "de meerderjarigheid". Ik wil toch vragen dat men bij dergelijke nota's even stilstaat bij een correcte vertaling uit het Frans.

Van de twaalf bladzijden over de gevangeniswerking wordt slechts ongeveer één bladzijde besteed aan "het bestuur en zijn agenten". Men heeft uiteraard aandacht voor de toestand van de gedetineerden. Toch is het belang van "het bestuur en zijn agenten" volgens mij even belangrijk. Daarvoor wil ik uw aandacht vragen.

In de samenvatting staat dat: "In het licht van de chronische overbevolking, moet men wijzen op de hoge afwezigheidsgraad in sommige strafinrichtingen, wat het gebrek aan penitentiaire personeelsleden en beampten nog verhoogt. "Verhoogt" is overigens met een d gespeld. De aanwezige personeelsleden moeten daarom meer werkuren presteren, wat hen verplicht een groot aantal vakantiedagen op te stapelen, die ze uiteindelijk niet kunnen opnemen. Dat is een gevolg van de onderbezetting aan personeelsleden. Die onderbezetting neemt toe

door de hoge afwezigheidsgraad. Dat verhoogt de stress voor het gevangenispersoneel dat nog werkt of nog wil werken en eventueel nog gemotiveerd is. Ook uit dat verslag blijkt dus de hoge onderbezettingsgraad van het personeel.

Zonder de oorzaken te vermelden, wordt er tevens op gewezen dat in de vrouwelijke gevangenissen vaak onenigheid bestaat tussen de vrouwelijke bewakers. Dat is een specifiek probleem, zeker niet bevorderlijk voor de goede werksfeer. Ik spreek me er niet over uit of dat een gevolg is van het groot personeelstekort of van de karakters van de vrouwelijke cipiers. Dat kan uit het verslag ook niet worden opgemaakt. In elk geval is het duidelijk dat er problemen zijn. Die zullen u wel bekend zijn. Vandaar heb ik enkele vragen voor u.

Ten eerste, klopt het dat er een chronisch tekort is aan gevangenispersoneel in de Belgische gevangenissen? Zo ja, hoeveel bedraagt dat chronisch tekort?

Ten tweede, welke maatregelen heeft de minister van Justitie al genomen en zal hij nog nemen om aan dat chronisch tekort het hoofd te bieden?

Ten derde, in de samenvatting van de werkingsverslagen staat dat sommige penitentiare beampten de gedetineerden ophitsen tot zij fouten begaan die aanleiding geven tot tuchtverslagen. Daarbij wordt wel gezegd dat de meerderheid van de penitentiare beampten zeer goed werk levert. Slechts een minderheid verlaagt zich tot dergelijke praktijken. Die minderheid zou de gedetineerden ophitsen totdat zij fouten maken, om ze daarna tuchtrechterlijk te kunnen sanctioneren. Klopt dat?

Mijnheer de minister, bent u ervan op de hoogte dat, vooral in de vrouwenafdeling van de gevangenissen, de bewaaksters zich onderling niet verstaan waardoor er een ondraaglijke sfeer ontstaat, waaronder de gedetineerden als eersten te lijden hebben. Indien dit juist is, welke maatregelen zult u nemen om hieraan te verhelpen?

04.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mevrouw de voorzitter, ik ken collega Van Hoorebeke als iemand die kritische vragen stelt maar die ook vaak kritisch blijft in zijn benadering van het bericht dat als uitgangspunt dient voor zijn mondelinge vraag.

Mijnheer Van Hoorebeke, hier is dit minder het geval aangezien u begint met de stelling dat men geregeld wordt geconfronteerd met zelfmoorden

van het gevangenispersoneel. U verwijst hier waarschijnlijk naar de recente uitspraak van een cipier, die ik trouwens zelf in de krant heb gelezen, die beweerde dat er de laatste 4 jaar te Brugge alleen reeds zeven personeelsleden zelfmoord hebben gepleegd tengevolge van de werkdruk. Eerlijkheidshalve moet ik bekennen dat ik de uitspraak van die cipier heb betreurd. Niet alleen omdat het cijfer niet klopt maar ook omdat men schaamteloos menselijke drama's probeert uit te buiten. Uiteraard heb ik die bewering laten natrekken. Uit de gegevens van de lokale directie blijkt dat er de laatste 4 jaar effectief 4 personeelsleden zelfmoord hebben gepleegd. Elke student in de sociologie kan u meedelen dat dit gegeven op zich niet volstaat om van een oorzakelijk verband met de werkdruk te kunnen spreken. Volgens de directie gaat het bovendien in 3 van de 4 gevallen om persoonlijk problemen die geen verband houden met het werk. Niemand heeft zich klaarblijkelijk afgevraagd wat de familie van deze mensen moet denken bij het lezen van dergelijke conclusies. Ik schuif ze niet in uw schoenen, want het zijn de woorden die een cipier heeft gebruikt. Ik denk dat ze een spijtige recuperatie zijn van het menselijk leed. Ik betreur het dat men in de gevangenissector nogal eens gemakkelijk een zogenaamd voorval gebruikt om één of ander ongenoegen te ventileren.

Zo kom ik tot uw concrete vragen.

Ten eerste, is er een chronisch tekort aan gevangenispersoneel in de Belgische gevangenissen en hoeveel bedraagt dit tekort? Er is geen chronisch maar een structureel tekort. Dit structureel tekort heb ik vorig jaar leren kennen, toen ik op 15 juni 2000 een historisch akkoord in de penitentiare sector heb afgesloten. De uitvoering hiervan is zich nu pas aan het voltrekken op het terrein. Dit klinkt ongelooflijk, maar het is het gevolg van een uiterst bureaucratische wervingsprocedure. Het tekort bedroeg 240 personeelsleden bij het begin van deze maand.

Ten tweede, ik heb een aantal maatregelen getroffen. Ik heb in samenwerking met Celor de plaatselijke selectiecommissies laten instellen. Het structureel tekort is hiermee op dit moment gehalveerd. Over enkele weken moet dit tekort zelfs volledig weggewerkt zijn. Per gevangenis krijgt men nu een plaatselijk selectiecomité waarvoor de kandidaten verschijnen. Als ze goed worden bevonden na de sessies worden ze ook aangenomen. De omvang van de personeelskaders is zodanig vastgesteld dat een aantal afwezig, met uitzondering van ziekte,

ermee gecompenseerd worden. Voor de afwezigen wegens ziekte is dit, om begrijpelijke redenen, slechts ten dele het geval.

Ten derde, is het juist dat - zoals in de samenvatting van de werkingsverslagen 2000 staat - sommige penitentiaire beampten gedetineerden aanzetten tot fouten? Ik betreur samen met u de schabouwelijke vertaling, ik mag dat woord hier gebruiken. Ik heb al een aantal keren gezegd dat ik voor bepaalde initiatieven en gelet op de snelheid waarmee iets moet kunnen gerealiseerd worden binnen justitie, de vertaling zou willen uitbesteden aan vertaalbureaus. Men zegt mij dan altijd dat wij hier in huis al wat noodzakelijk is voorhanden hebben. Ik denk dat er toch wel een aantal uitzonderingen op die regel gevonden moeten worden.

Ik heb het desbetreffende rapport – inclusief taalfouten - gelezen, maar tot hiertoe heb ik geen enkele concrete aanwijzing dat gedetineerden worden opgehitst en vervolgens gesanctioneerd.

Het spreekt voor zich dat de lokale directies, het hoofdbestuur of ikzelf zullen ingrijpen, mochten we van dergelijke zaken kennis hebben. Dit kan niet worden toegestaan. Ik denk overigens dat indien dit het geval zou zijn, het onmiddellijk zou worden gesignaleerd aangezien we streven naar een grote autonomie voor de lokale directies.

Uw laatste vraag is misschien nog moeilijker te beantwoorden. U gaat er klaarblijkelijk vanuit dat de meeste vrouwelijke bewaaksters in conflict liggen met elkaar, dat de sfeer op die manier wordt verpest en dat de gedetineerden daarvan het slachtoffer zijn. De vraag is natuurlijk of dat werkelijk zo is. Buiten het rapport waarnaar u verwijst, heb ik daarvan geen enkele aanwijzing. Mocht de situatie zo zijn, dan lijkt mij dat vooral een probleem van lokaal management te zijn en moet men daarop kunnen ingrijpen. Mocht ik het vernemen, dan zou ik ook ingrijpen. In deze context moeten de vragen een stukje worden gerelativeerd en dan zijn we terug bij de kritische zin die u normaal gezien bij uw vraagstelling altijd hanteert.

04.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord en uw terechtwijzing die ik graag aanvaard indien ik overeenkomstig mijn ingesteldheid thans niet kritisch genoeg zou zijn. Het heeft u in elk geval de kans gegeven een aantal zaken recht te zetten. Dit is belangrijk want als het in de media komt, wordt het op die manier ook gepercipieerd. Wat er hier nadien wordt gezegd, bereikt meestal de

bevolking niet. Zij moet het dus stellen met wat via de kranten naar buiten komt. Het is belangrijk – ook al ben ik vandaag niet voldoende kritisch geweest – dat ik u de kans heb gegeven de zaak toe te lichten. Ik neem akte van uw antwoord dat er wordt gewerkt aan de wegwerking van een structureel tekort tegen het einde van het jaar, indien alles goed verloopt.

In uw antwoord op mijn derde en vierde vraag geeft u de indruk dat ik dit heb verzonnen. Het staat echter in het verslag dat is rondgestuurd. In verband met de ophitsing, waarvan u zegt dat er geen gevallen bekend zijn, aanvaard ik uw antwoord, maar het staat wel in het verslag. Ook wat zich afspeelt in de vrouwenafdelingen van de gevangenissen bij de vrouwelijke bewakers staat in het verslag. Het komt dus niet van mij. U hebt dit genuanceerd en gezegd dat het een plaatselijk probleem is, dat lokaal moet worden opgevangen. U moet begrijpen dat wanneer we met een dergelijk rapport worden geconfronteerd, wij de nodige aandacht van uw departement vragen. Het zou goed zijn dat dit nog verder wordt bekeken en dat er eventueel gevolg aan wordt gegeven.

04.04 Minister Marc Verwilghen: Mevrouw de voorzitter, ik dank de collega omdat hij me de mogelijkheid biedt de voorzet die hij me gaf binnen te koppen. Ik kop hem bij deze dan ook binnen.

Ik was misschien niet voldoende duidelijk. Mijn kabinet gaat niet licht over de inhoud van het verslag. Ik heb er alleen op gewezen dat ons nooit iets gemeld werd. Ik heb wel aan mijn diensten gevraagd om na te gaan of er dergelijke gevallen bestaan. Als deze gevallen bestaan, zal er ook worden ingegrepen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.33 uur.

La réunion publique de commission est levée à 16.33 heures.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

19-06-2001

19-06-2001

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Lode Vanoost tot de minister van Justitie over "het justitiebeleid op gebied van verkeersveiligheid" (nr. 4845)

Sprekers: **Lode Vanoost, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Samengevoegde mondelinge vragen van
- de heer Geert Bourgeois tot de minister van Justitie over "de werking van het parket te Brussel" (nr. 4915)

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de doorlichting van het Brussels parket" (nr. 4945)

- de heer Tony Van Parys tot de minister van Justitie over "de resultaten van de audit over de werking van het parket te Brussel" (nr. 4947)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Samengevoegde interpellaties en mondelinge vragen van

- de heer Filip De Man tot de minister van Justitie over "de erkenning en subsidiëring van imams en moskeeën vanaf 2002" (nr. 812)

- de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Justitie over "de imamopleiding" (nr. 4871)

Sprekers: **Filip De Man, Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Moties

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Justitie over "de toestand van de cipiers in de Belgische gevangenissen" (nr. 4950)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

SOMMAIRE

Question de M. Lode Vanoost au ministre de la Justice sur "la politique du département de la Justice en matière de sécurité routière" (n° 4845)

Orateurs: **Lode Vanoost, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Questions orales jointes de
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le fonctionnement du parquet à Bruxelles" (n° 4915)

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'audit effectué auprès du parquet de Bruxelles" (n° 4945)

- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "les résultats de l'audit relatif au fonctionnement du parquet de Bruxelles" (n° 4947)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Interpellations et questions orales jointes de

- M. Filip De Man au ministre de la Justice sur "la reconnaissance et le subventionnement des imams et des mosquées à partir de 2002" (n° 812)

- M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "la formation d'imam" (n° 4871)

Orateurs: **Filip De Man, Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Motions

Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la situation des gardiens dans les prisons belges" (n° 4950)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 19 JUNI 2001

14:21 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 19 JUIN 2001

14:21 heures

De vergadering wordt geopend om 14.28 uur door mevrouw Jacqueline Herzet.

01 Vraag van de heer Lode Vanoost tot de minister van Justitie over "het justitiebeleid op gebied van verkeersveiligheid" (nr. 4845)

01.01 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO): Wij zijn allemaal betrokken bij het verkeer. België heeft inzake verkeersveiligheid zeker vooruitgang geboekt. Toch blijft ons land nog slecht scoren wat het aantal ongevallen betreft. Daarbij blijkt het aantal verkeersovertredingen erg hoog, vooral ten gevolge van overdreven snelheid en alcoholisme. Vaak hebben ook kleine overtredingen grote gevolgen, onder meer voor voetgangers en fietsers. Ook het parkeergedrag leidt tot problemen. Vele overtredingen moeten administratief worden behandeld. Een zerotolerantie zou zeker een preventief effect hebben. (*Onderbrekingen bij het Vlaams Blok*) Hoeveel staan we nu met de verkeersveiligheid? Moeten we geen prioriteit geven aan de verkeersovertredingen?

01.02 Minister Marc Verwilghen (*Nederlands*): De beteugeling van overtredingen is een belangrijke schakel in het verkeersbeleid. Een van de belangrijkste problemen is hier het ontoereikend percentage van invordering van de door de rechtbanken uitgesproken boeten of de door het parket voorgestelde minnelijke schikkingen. Ander pijnpunt is het gering aantal ingestelde vervolgingen.

Het federaal veiligheidsplan wil hierin verandering brengen. De overtredingen zullen beter worden ingedeeld, waarbij aan elke categorie een bepaald soort straf wordt verbonden. Ook moet de inning

La séance est ouverte à 14.28 heures par Mme Jacqueline Herzet.

01 Question de M. Lode Vanoost au ministre de la Justice sur "la politique du département de la Justice en matière de sécurité routière" (n° 4845)

01.01 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO): Nous sommes tous concernés par la circulation routière. La Belgique a assurément réalisé des progrès dans ce domaine. Pourtant, notre pays reste mal noté pour ce qui est du nombre d'accidents. En outre, le nombre d'infractions au code de la route reste très élevé, particulièrement en ce qui concerne les excès de vitesse et l'alcoolisme. De petites infractions ont, en outre, souvent de graves répercussions, notamment pour les piétons et les cyclistes. Le comportement en matière de stationnement pose, lui aussi, des problèmes. De nombreuses infractions doivent faire l'objet d'un traitement administratif. Une tolérance zéro aurait cependant un effet préventif. (*Interruptions sur les bancs du Vlaams Blok*). Où en sommes-nous en matière de sécurité routière ? Ne devons-nous pas accorder la priorité aux infractions au code de la route ?

01.02 Marc Verwilghen , ministre (*en néerlandais*): La répression des infractions est un maillon essentiel de l'ensemble de la politique en matière de circulation. Un des problèmes principaux rencontrés à cet égard est l'insuffisance du taux de recouvrement des amendes prononcées par les tribunaux ou des transactions proposées par le parquet. Un autre point délicat est le nombre réduit de poursuites.

Le plan fédéral de sécurité vise à modifier la situation. Les infractions seront mieux classifiées, chaque catégorie étant assortie d'un certain type de sanction. La perception des amendes doit

van boetes administratief worden vereenvoudigd.

Een eerste werkgroep bestudeert momenteel een hercategorisering van de overtredingen. Een tweede werkgroep bestudeert de alternatieve afhandeling van verkeersboetes buiten de strafrechtelijke sfeer. De conclusies van deze werkgroepen moeten de parketten toelaten hun aandacht toe te spitsen op de zwaardere inbreuken.

Ook zal de autonomie van de gemeenten worden versterkt in de afhandeling van inbreuken die geen strafrechtelijke prioriteit vormen. Tevens zullen de gemeenten hun verkeersplanning beter kunnen organiseren.

Over deze nieuwe aanpak van het beteugelingsbeleid inzake verkeersinbreuken wordt permanent overleg gepleegd met de vakministers van Binnenlandse Zaken en Mobiliteit. Op 11 juni vond hierover nog een ontmoeting plaats bij minister Durant. Tijdens het Europese voorzitterschap van ons land zal minister Durant een Staten-Generaal bijeenroepen over deze aangelegenheid.

01.03 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO): Ik ga akkoord met het antwoord van de minister. Bij de bevolking bestaat enig ongeduld over de toepassing van de beteugeling van de verkeersovertredingen. Ik hoop dat de regering verdergaat met haar beleid zodat onze ongevallencijfers dalen.

01.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Iedereen is voor een verbetering, maar voor het zover is, gaat meestal veel tijd verloren. Dat merk ik onder meer in het voorstel inzake de spijtoptanten.

Het incident is gesloten.

02 Samengevoegde mondelinge vragen van
 - de heer Geert Bourgeois tot de minister van Justitie over "de werking van het parket te Brussel" (nr. 4915)
 - de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de doorlichting van het Brussels parket" (nr. 4945)
 - de heer Tony Van Parys tot de minister van Justitie over "de resultaten van de audit over de werking van het parket te Brussel" (nr. 4947)

02.01 Geert Bourgeois (VU&ID): De minister zou in januari jongstleden een audit over het Brussels parket hebben gevraagd. De Hoge Raad voor de Justitie zou dat verslag tegen mei 2001 hebben beloofd. Dat verslag zou nu klaar zijn en bevat een aantal waardevolle elementen. De Hoge Raad wijst

également être simplifiée sur le plan administratif.

Un premier groupe de travail étudie en ce moment une nouvelle catégorisation des infractions. Un deuxième groupe de travail envisage le traitement des infractions de roulage en dehors de la sphère pénale. Les conclusions de ces groupes de travail doivent permettre aux parquets de se concentrer sur les infractions graves.

Les communes disposeront d'une plus grande autonomie dans le traitement des infractions qui ne constituent pas des priorités pénales. Elles pourront également mieux organiser la circulation sur leur territoire.

Cette nouvelle politique de répression des infractions de roulage fait l'objet d'une concertation permanente avec les ministres de l'Intérieur et de la Mobilité. Une réunion a eu lieu le 11 juin autour de ce thème chez Mme Durant. Lors de la présidence belge de l'Union européenne, Mme Durant convoquera des états généraux sur ce thème.

01.03 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO): La réponse du ministre me satisfait. La population demande à voir les infractions de roulage réprimées. J'espère que le gouvernement poursuivra dans cette voie afin que le nombre d'accidents diminue.

01.04 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): Chacun souhaite que les choses avancent mais, avant d'en arriver là, on perd souvent beaucoup de temps. Je le constate à propos de la proposition relative aux repentis.

L'incident est clos.

02 Questions orales jointes de
 - M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le fonctionnement du parquet à Bruxelles" (n° 4915)
 - M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'audit effectué auprès du parquet de Bruxelles" (n° 4945)
 - M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "les résultats de l'audit relatif au fonctionnement du parquet de Bruxelles" (n° 4947)

02.01 Geert Bourgeois (VU&ID): En janvier dernier, le ministre aurait demandé de soumettre le parquet de Bruxelles à un audit. Le Conseil supérieur de la justice aurait promis ce rapport pour le mois de mai 2001. Ce rapport serait prêt et renfermerait des éléments précieux. Le Conseil

op het teveel aan wetgeving en een te laag vervolgingsniveau. Daarnaast wijst het verslag op een burnout-syndroom en een demotivatatie bij vele substituten van het Brussels parket. Verder is er een slechte organisatie van het Parket-generaal en bij de correctionele beslissingen. Het parket zou niet in staat zijn het strafrechtelijk beleid uit te voeren! Dat is toch wel ernstig. Er is geen opvolging voor de opsporingstechnieken en de witteboordencriminaliteit wordt onvoldoende behandeld. De vereenvoudigde PV's worden niet aangewend. Er is geen adequate informatica enzovoort. Ten slotte wordt gepleit voor een versoepeling van het taalexamen. Ik ben van mening dat dit het Brussels gerechtelijk systeem niet verbetert.

Volgens de werklasmeting werkt men niet genoeg inhoudelijk. Wat doet een Brussels substituut eigenlijk? Wat doen de 32 parketjuristen precies? Brengt hun aanstelling dan geen soelaas? Wat is de impact van hun aanwerving? Het parket telt 109 plaatsen. Hiervan zijn er 80 ingenomen. Daarnaast zijn er ook zes magistraten gedetacheerd en twee van de Krijgsmacht, wat het totaal op 88 brengt.

Wat wordt bedoeld met een voldoende, grondige of elementaire taalkennis? De Hoge Raad definieert dat niet. Wij stellen vast dat de Nederlandstaligen al lang aan een veel zwaarder examen Frans worden onderworpen. Ik verwijs onder meer naar de rapporten van professor De Pauw daarover. Gaat de minister het Brussels parket nu zelf in handen nemen? Blijven de zes detacheringen? De aanbevelingen van 1996 zijn niet uitgevoerd. Waarom wordt dat niet onderzocht? Zal de minister nu toch de taalwetgeving aanpassen en via een KB de taalexamens versoepelen?

Is de minister het eens met een splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde?

02.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): In haar audit van het Brussels parket wijst de Hoge Raad voor Justitie op het groot aantal structurele moeilijkheden en op de langdurige verwaarlozing waarvan dit parket blijf geeft. De analyse is werkelijk vernietigend. De specifieke communautaire toestand van het Brussels parket is natuurlijk een van de belangrijkste oorzaken van

supérieur y dénonce la surabondance de législation et le faible nombre de poursuites judiciaires. Par ailleurs, le rapport souligne le phénomène de 'burnt-out' et la démotivation constatés chez de nombreux substituts du parquet de Bruxelles. Force est de constater également la mauvaise organisation du parquet général ainsi qu'en matière de décisions correctionnelles. Le parquet ne serait pas en mesure de mettre en oeuvre la politique en matière de justice pénale!. Voilà qui est grave. Le suivi des techniques de recherche ne serait pas assuré et de nombreux faits criminels commis par des cols blancs resteraient sans suite. Les PV simplifiés seraient inopérants. Le support informatique laisserait à désirer, etc. Enfin, il est plaidé en faveur d'un assouplissement de l'examen linguistique. Il va sans dire que tout cela n'est pas de nature à améliorer le système judiciaire à Bruxelles.

Lorsqu'on mesure le volume de travail, on ne tient pas suffisamment compte du contenu. En quoi consiste précisément le travail d'un substitut bruxellois? Que font en pratique les 32 magistrats du parquet? Leur nomination ne résout-elle rien? Quelle incidence a leur recrutement? Le parquet comporte 109 postes dont 80 sont occupés. Par ailleurs, six magistrats ont été détachés, auxquels s'ajoutent deux magistrats issus des forces armées, ce qui porte le total à 88 personnes.

Qu'entend-on par une connaissance «suffisante», «approfondie» ou «élémentaire» de la langue? Le Conseil supérieur ne précise pas ces termes. Nous constatons que les néerlandophones sont soumis depuis très longtemps à un examen de français beaucoup plus difficile. Je me réfère notamment aux rapports du professeur De Pauw sur ce sujet. Le ministre envisage-t-il de se charger personnellement des problèmes du parquet bruxellois? Les six détachements seront-ils maintenus? Les recommandations formulées en 1996 n'ont pas encore été exécutées. Pourquoi ce point n'est-il pas examiné? Le ministre adaptera-t-il néanmoins la législation linguistique et assouplira-t-il les examens linguistiques par la voie d'un arrêté royal?

Le ministre est-il d'accord avec une scission de l'arrondissement Bruxelles-Hal-Vilvorde?

02.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Dans son audit du parquet de Bruxelles, le Conseil supérieur de la Justice évoque le grand nombre de difficultés structurelles que connaît ce parquet ainsi que le laisser-aller dont il fait preuve depuis longtemps. Cet audit éreinte véritablement la magistrature bruxelloise. Il est évident que la situation communautaire spécifique du parquet de

zijn slechte werking. Zo stellen we vast dat er geen digitale verbinding is met de politie. Houdt men rekening met de hogere criminaliteit in Brussel?

De minister van Justitie heeft voorheen al meermaals beloofd iets aan deze onhoudbare situatie te zullen doen. Tot dusver is hiervan echter nog niets terechtgekomen.

De problemen kunnen alleen maar worden aangepakt als er structurele keuzes worden gemaakt. Ik denk dan natuurlijk aan de definitieve splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

Indien men over de taalwetgeving praat, moet men het ook hebben over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. De CVP heeft trouwens daaromtrent in de Senaat een voorstel ingediend om te komen tot een tweetalig parket in Brussel en een eentalig Nederlands parket in Halle-Vilvoorde. Dat voorstel steunen we.

02.03 Tony Van Parys (CVP): De heer Bourgeois heeft de talrijke pijnpunten in de werking van het Brussels parket uitstekend samengevat.

Zijn de resultaten van de audit, die de Hoge Raad voor de Justitie over de werking van het Brussels parket heeft laten uitvoeren, gelijklopend met de vaststellingen van het parket-generaal te Brussel? Dit laatste was een opdracht van de minister van Justitie.

Hoe zal de minister van Justitie de conclusies van deze audit in beleidsbeslissingen omzetten?

De procureur des Konings van Brussel wordt in de audit nergens voor de slechte werking van het Brussels parket verantwoordelijk gesteld. Toch is de betrokkene voorheen al voor zijn gebrek aan managementkwaliteiten met de vinger gewezen.

Heeft de audit – onder meer – de bedoeling de heer Dejemeppe “wit te wassen”? Wordt zijn “dossier” nu definitief geklasseerd?

De conclusies van de audit zijn op het vlak van de taalkennis onthutsend: zelfs procureur Dejemeppe heeft de te minimalistische visie van de Hoge Raad voor de Justitie gekritiseerd. De kans bestaat dat de conclusies de regering wel eens op bepaalde

Bruxelles constitue l'une des causes majeures de son mauvais fonctionnement. Ainsi, nous constatons qu'il n'existe aucune liaison digitale entre ce parquet et la police. Est-il tenu compte de ce qu'une plus grande criminalité sévit dans la capitale ?

Le ministre de la Justice a déjà promis plusieurs fois dans le passé de remédier à cette situation intenable. Mais, jusqu'à présent, ces promesses sont restées lettre morte.

On ne pourra résoudre ces problèmes qu'en opérant des choix structurels. Je songe évidemment à la scission définitive de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde.

L'on ne saurait évoquer la législation linguistique sans parler également de la scission de l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde. A ce propos, le CVP a d'ailleurs déposé, au Sénat, une proposition de loi qui tend à l'organisation d'un parquet bilingue à Bruxelles et d'un parquet unilingue néerlandophone à Bruxelles-Hal-Vilvorde, proposition que nous ne manquerons pas d'appuyer.

02.03 Tony Van Parys (CVP): M. Bourgeois a parfaitement résumé les innombrables problèmes engendrés par le fonctionnement du parquet de Bruxelles.

Les conclusions de l'audit relatif au fonctionnement du parquet de Bruxelles, réalisé à la demande du Conseil supérieur de la justice, vont-elles dans le même sens que les constatations faites par le parquet général dans le cadre d'une mission que lui avait confiée le ministre de la Justice?

Comment ce dernier traduira-t-il en décisions politiques les conclusions de cet audit?

La responsabilité du procureur du Roi de Bruxelles dans le mauvais fonctionnement du parquet de Bruxelles n'est jamais mise en cause dans le rapport. Par le passé, l'intéressé s'était pourtant déjà entendu reprocher un manque de qualités de gestionnaire.

L'audit vise-t-il, entre autres choses, à "blanchir" M. Dejemeppe ? Son dossier sera-t-il enfin définitivement clôturé ?

Les conclusions de l'audit en ce qui concerne la connaissance des langues sont déconcertantes : même M. Dejemeppe a critiqué la conception par trop minimaliste du Conseil supérieur de la Justice. Les conclusions pourraient donner des idées au

ideeën zou kunnen brengen qua wijziging van de taalwetgeving in Brussel. Dit zou de Franstaligen binnen het Brussels parket onrechtmatig bevoordelen. Wat is de mening van minister Verwilghen over de conclusies van de audit inzake de taalwetgeving? Zal de taalwetgeving in de richting van de conclusies van de audit worden gewijzigd?

02.04 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): De heer Van Parys vermeldt verkeerdelijk dat deze audit het gevolg is van het dossier dat de minister van Ambtenarenzaken had over procureur Dejemepe.

Deze audit kwam er na de nieuwjaarsreceptie waarop de Brusselse procureur verklaarde dat de politiehervorming in Brussel niet naar behoren functioneerde.

Ik vroeg de Hoge Raad om een audit over het functioneren van het parket, waarbij dit parket-generaal een toezichtfunctie heeft. Het dossier dat minister Van den Bossche in handen had, werd door het kernkabinet zonder gevolg geklasseerd.

De conclusies van de audit werden mij vorige week bezorgd. De bewoordingen zijn wel neutraal, en zelfs vriendelijk, maar een aantal problemen worden zonder omwegen blootgelegd. Het Brussels parket moet zich toch vragen gaan stellen of ze met deze concrete punten wordt geconfronteerd. Ik kan me niet voorstellen dat de punten van kritiek de verantwoordelijke van dit parket koud zouden laten.

De audit wordt vervolledigd met een aantal conclusies met het oog op een verbetering van de slechte situatie. Vraag is voor wie deze conclusies bedoeld zijn. Iedereen moet zijn verantwoordelijkheid nemen, zonder buiten de lijnen van zijn bevoegdheden te treden. Als minister van Justitie kan ik vooral via de wetgeving tot een verbetering van de toestand komen.

Sommige aanbevelingen van de Hoge Raad vergen wetgevend werk. Ik richtte daarom een stuurgroep op met de procureur-generaal, de procureur des Konings en de hoofdsecretaris van het parket, om de aanbevelingen zo vlug mogelijk punt per punt uit te voeren. Ik zal die stuurgroep, die wekelijks vergadert, zelf voorzitten. De Hoge Raad heeft heel diepgaand werk verricht. Dat blijkt uit de nauwkeurigheid van haar aanbevelingen.

De infrastructuurnoden zijn mij al lang bekend. Er is

gouvernement concernant une modification de la législation linguistique à Bruxelles. Cela favoriserait iniquement les francophones auprès du parquet de Bruxelles. Que pense M. Verwilghen des conclusions de l'audit à propos de la législation linguistique ? Cette dernière sera-t-elle modifiée dans le sens préconisée par les conclusions de l'audit ?

02.04 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): M. Van Parys estime, à tort, que cet audit fait suite au dossier que le ministre de la Fonction publique avait constitué à l'égard du procureur Dejemepe. En réalité, cet audit a été réalisé à la suite de la réception de Nouvel An au cours de laquelle le procureur bruxellois avait déclaré que la réforme de la police ne tournait pas rond à Bruxelles.

J'ai demandé au Conseil supérieur que le fonctionnement du parquet, à l'égard duquel le parquet général exerce une fonction de contrôle, fasse l'objet d'un audit. Le cabinet restreint a classé sans suite le dossier qui était aux mains de M. Van den Bossche.

Les conclusions de l'audit m'ont été transmises la semaine dernière. La formulation est neutre et même favorable mais certains problèmes sont néanmoins clairement mis en évidence. Les exemples sont légion. Le parquet de Bruxelles doit tout de même se poser certaines questions lorsqu'il est confronté à ces points concrets. Je ne peux m'imaginer que les points qui font l'objet des critiques puissent laisser les responsables de ce parquet indifférents.

L'audit comporte également certaines conclusions visant à l'amélioration de la situation. La question est de savoir à qui s'adressent ces conclusions. Chacun doit prendre ses responsabilités sans outrepasser ses compétences. En tant que ministre de la Justice, je peux surtout améliorer la situation par le biais de la législation.

Certaines recommandations du Conseil supérieur exigent un travail législatif. C'est pourquoi j'ai créé une commission d'experts composée du procureur général, du procureur du Roi et du secrétaire en chef du parquet, en vue d'exécuter aussi rapidement que possible ces recommandations. C'est moi qui présiderai cette commission qui se réunira chaque semaine. Le Conseil supérieur a effectué un travail en profondeur, comme en atteste la précision de ses recommandations.

Les besoins en infrastructure me sont connus

een echte campus nodig voor het gerecht in Brussel, nabij het Poelaertplein. Ik onderhandel daarover met minister Daems, die bevoegd is voor de Regie der Gebouwen. De politie wordt deels geleid door de magistraten van het parket. Een degelijke elektronische verbinding tussen beide is noodzakelijk. De elektronische uitwisseling van PV's vergt dringend een gemeenschappelijke codenomenclatuur. Daaraan wordt gewerkt. E-mail tussen de diverse politie- en parketdiensten is noodzakelijk.

In het verleden zijn al een aantal beslissingen genomen ter verbetering van de infrastructuur. Ik denk bijvoorbeeld aan e-mailadressen voor de parketmagistraten. Het parket ageert echter nog te vaak als een ivoren toren, zodat de laatste stap qua goede communicatie met de buitenwereld niet eens wordt gezet. Nieuwe en betere infrastructuur invoeren is één zaak, ze in praktijk goed willen gebruiken een andere.

De Hoge Raad heeft in haar audit de situatie bij het Brussels parket vergeleken met de situatie bij een aantal andere parketten elders in het land. Het blijkt dat sommige parketten identieke problemen als die van Brussel wél hebben weten aan te pakken, zodat ze nu zelfs modelparketten aan het worden zijn. Ik denk hierbij vooral aan Gent, maar ook aan Antwerpen. Hoe komt het dat Brussel niet in de goede richting is geëvolueerd?

Men moet nu ook niet alle problemen wijten aan de taalproblematiek. Er zijn zeker moeilijkheden met de taalexamen, zoals professor De Pauw heeft aangeduid. Daarom werkt de regering aan een wetsontwerp om die problematiek op te lossen. Op dat ogenblik kan het Parlement oordelen. Dat voorstel respecteert de taalwet van 1935. De gerechtelijke moeilijkheden in Brussel reiken echter verder dan de loutere taalproblemen. De regering overweegt daarom ook geen splitsing van het gerechtelijk arrondissement. Het enige wat mij aanbelangt, is dat de rechtsonderhorigen een betere behandeling krijgen.

02.05 Geert Bourgeois (VU&ID): De minister deelt onze analyse dat het taalprobleem niet het hoofdprobleem van het Brussels parket vormt. Het Brussels parket wordt blijkbaar onder curatele gesteld. Dat verdient lof, maar het houdt ook risico's in. De minister zal de stuurgroep zelf leiden. Ook dat is niet zonder risico's. De minister antwoordde niet op mijn vraag over de

depuis longtemps. La justice bruxelloise a besoin d'un véritable campus à proximité de la place Poelaert. Je négocie, à cet effet, avec M. Daems, qui est le ministre compétent pour la Régie des Bâtiments. La police est en partie dirigée par des magistrats du parquet. Une liaison électronique efficace est nécessaire entre les deux. L'échange électronique de procès-verbaux exige une nomenclature codée commune. On y travaille. Il est nécessaire que les différents services de la police et du parquet puissent communiquer entre eux par courrier électronique.

Plusieurs décisions ont déjà été prises par le passé pour améliorer l'infrastructure. Je songe ici, par exemple, à l'attribution d'adresses e-mail aux magistrats du parquet. Cependant, le parquet s'enferme encore par trop souvent dans sa tour d'ivoire, ce qui fait que le dernier pas en matière de bonne communication avec le monde extérieur n'est pas franchi. La création d'une nouvelle et meilleure infrastructure est une chose, la volonté de l'utiliser de façon optimale dans la pratique en est une autre.

Dans son audit, le Conseil supérieur a comparé la situation du parquet bruxellois à celle d'autres parquets du Royaume. Il se trouve que certains parquets, confrontés à des problèmes identiques, ont eux réussi à relever le défi, au point de devenir des parquets modèles: c'est le cas surtout pour le parquet de Gand, mais aussi pour celui d'Anvers. Pourquoi donc Bruxelles n'a-t-il pas évolué dans le bon sens ?

Il ne faut pas imputer toutes les difficultés aux problèmes linguistiques. Comme mis en évidence par le professeur De Pauw, de nombreux problèmes se posent encore en ce qui concerne les examens linguistiques. Le gouvernement élabore, dès lors, un projet de loi pour résoudre ces problèmes. Il appartiendra donc au Parlement de se prononcer. Le projet respectera les dispositions de la loi linguistique de 1935. Les difficultés que connaît la justice à Bruxelles dépassent cependant le simple cadre des problèmes linguistiques. En tout état de cause, le gouvernement n'envisage pas une scission de l'arrondissement judiciaire. Seule m'importe l'amélioration du sort des justiciables.

02.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Le ministre ne partage pas notre analyse et considère que le problème linguistique n'est pas le problème majeur du parquet de Bruxelles, lequel est manifestement placé sous curatelle. C'est louable mais pas sans risques. Le ministre dirigera lui-même le groupe d'experts, ce qui comporte également des dangers. Le ministre n'a pas répondu à ma question relative

zes detacheringen.

02.06 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): Het gaat over de nationale magistraten die gedetacheerd werden en waarvoor geen vervanging werd gepland. Dat moet worden opgelost, desnoods met vervanging op overtal. Al die detacheringen waren overigens door mijn voorgangers beslist.

02.07 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Alleen de functionele taalkennis is nog vereist sinds de taalwetwijziging van 1967. Ik verwijs daarvoor naar de studie van Lindemans. De functionele taalkennis vergt dat men inzage kan nemen van stukken in de andere taal. De aankondiging dat er toch een taalwetwijziging komt, verontrust mij zeer. De taalwetgeving kan ook niet worden gewijzigd door een KB.

02.08 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): De functie van de examencommissie staat beschreven in artikel 42 van de wet van 1932. Men zal binnenkort zien hoe ik de moderne visie op de taalwet zie.

02.09 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Ik ben werkelijk benieuwd wat die aanpassing van de wet zal worden. De taaleisen nu nog gaan verlagen, zou het taalexamen tot een farce herleiden. Ik wil daarvoor ten stelligste waarschuwen.

02.10 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Blijkbaar merkt men nu plots de enorme problemen op in het Brussels parket wat betreft de infrastructuur en de informatica. Wij hebben daar reeds jaren geleden op gewezen. Indien men een nieuwe start wil, zou het wenselijk zijn ook een nieuwe procureur aan te stellen. Wij blijven gekant tegen een taalwetwijziging. Een splitsing van het gerechtelijk arrondissement zou zeker een positieve bijdrage zijn. Heel Halle-Vilvoorde klaagt trouwens na een slechte samenwerking met het Brussels parket. Een apart parket voor Brussel zou veel werkbaarder zijn. Een splitsing maakt dat mogelijk.

02.11 **Tony Van Parys** (CVP): Reeds bij de jaarwisseling werd in het kernkabinet "bij meerderheid" beslist dat er geen initiatieven zouden worden genomen in verband met procureur Dejemppe. Dat is een politieke beslissing. Dit insinueert dat deze beslissing tegen de mening van de minister van Justitie werd genomen. Het hele

aux six détachements.

02.06 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais): Il s'agit de magistrats nationaux qui ont été détachés et pour lesquels aucun remplacement n'a été prévu. Ce problème doit être résolu, au besoin au moyen d'un remplacement en surnombre. Tous ces détachements ont d'ailleurs été décidés par mes prédécesseurs.

02.07 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Depuis l'entrée en vigueur de la législation linguistique de 1967, les exigences linguistiques se limitent à une connaissance fonctionnelle de la seconde langue, c'est-à-dire à la faculté de prendre connaissance de documents rédigés dans cette langue. Les projets relatifs à une nouvelle modification de la législation m'inquiètent au plus haut point. La législation linguistique peut également être modifiée par arrêté royal.

02.08 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais): La fonction de la commission d'examen est décrite à l'article 42 de la loi de 1932. Vous connaîtrez sous peu ma conception d'une législation linguistique moderne.

02.09 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Je suis réellement curieux de voir quelles modifications vous apporterez à la législation. Un nouvel assouplissement des conditions linguistiques réduirait l'examen à une plaisanterie. Je vous mets vivement en garde contre une telle dérive.

02.10 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Il semble qu'on ait soudainement pris conscience des énormes problèmes logistiques (infrastructures, systèmes informatiques) du parquet de Bruxelles. Nous les avons pourtant déjà signalés il y a plusieurs années. Si on veut prendre un nouveau départ, mieux vaut désigner également un nouveau procureur. Nous resterons opposés à une modification de la législation linguistique. La scission de l'arrondissement judiciaire serait positive. Hal-Vilvorde dénonce la très mauvaise collaboration avec le parquet de Bruxelles. Doter Bruxelles d'un parquet séparé serait d'ailleurs une solution bien plus efficace. La scission constituerait un pas décisif vers une amélioration fondamentale du fonctionnement du parquet.

02.11 **Tony Van Parys** (CVP): Dès la fin de l'année 2000, le comité ministériel restreint avait décidé "à la majorité" qu'aucune initiative concernant le procureur Dejemppe ne serait prise. C'était une décision politique. On peut supposer que cette décision fut prise contre l'avis du ministre de la Justice. Tout cette histoire de commission

verhaal van de parlementaire onderzoekscommissie eindigt dus met een politieke beslissing. Het zware verdict tegen procureur Dejemeppe wordt dus niet verder gerealiseerd. Wij horen de tegenzin van de minister in zijn antwoord. Vrijdag aanstaande wordt wellicht een ontwerp van minister Vanden Bossche goedgekeurd in verband met de taalwetgeving. Ik bezweer de minister de taalwetgeving niet te wijzigen: een tijdelijk probleem moet met een tijdelijke regeling worden opgelost. De Vlaamse Juristenvereniging wijst er terecht op dat de verworvenheden van de Vlaamse strijd teloor zouden gaan. De Franstaligen gaan natuurlijk met dit rapport zwaaien wanneer er binnenkort beleidsbeslissingen moeten worden genomen. Minister Verwilghen en minister Vanden Bossche zullen voet bij stuk moeten houden.

parlementaire d'enquête s'achève donc par une décision politique. Le verdict très sévère qui avait été prononcé contre le procureur Dejemeppe restera donc lettre morte. En entendant le ministre, nous avons bien senti qu'il nous donnait cette réponse à contre-cœur. Vendredi prochain, un projet de loi du ministre Van den Bossche relatif à la législation linguistique sera probablement adopté. Je conjure le ministre de ne pas modifier les lois linguistiques. Je pense, en effet, qu'un problème temporaire requiert une solution temporaire. L'association des juristes flamands indique, à juste titre, qu'une modification de la législation concernée porterait atteinte aux acquis du mouvement flamand. Il est clair que les francophones ne manqueront pas d'invoquer ce rapport quand des décisions politiques devront être prises, ce qui se produira sous peu. Les ministres Verwilghen et Van den Bossche devront alors se défendre bec et ongles.

02.12 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): Dat ik geregelde ontmoetingen met het Brussels parket zal organiseren, sluit niet uit dat eenieder zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Ik moet als minister van Justitie ervoor zorgen dat de justitie zo efficiënt mogelijk wordt georganiseerd.

02.12 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais): Le fait que j'aie l'intention d'organiser des rencontres régulières avec le parquet de Bruxelles ne signifie pas que chacun ne doit pas assumer ses responsabilités. En ma qualité de ministre de la Justice, je me dois de veiller à ce que la justice soit rendue avec le maximum d'efficacité.

De visie van professor De Pauw over de taalvereisten is bijzonder interessant.

La conception du professeur De Pauw des conditions linguistiques auxquelles doivent satisfaire les magistrats est très intéressante.

Ik kan me moeilijk voorstellen dat de verantwoordelijke van een bepaald parket ongevoelig kan blijven voor de duidelijke kritiek die in een officieel rapport over de werking van zijn parket wordt gegeven. Voor de splitsing van het gerechtelijk arrondissement is er momenteel geen meerderheid.

Il me paraît inconcevable que le responsable d'un parquet déterminé reste de marbre face aux critiques à peine voilées dont le fonctionnement de son parquet fait l'objet dans un rapport officiel ! Quant à la scission de l'arrondissement judiciaire, elle n'est pas soutenue actuellement par une majorité.

Geert Bourgeois (VU): Misschien wel een alternatieve meerderheid.

Geert Bourgeois (VU): Mais peut-être l'est-elle par une majorité de rechange.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 **Samengevoegde interpellaties en mondelinge vragen van**

- de heer **Filip De Man** tot de minister van Justitie over "de erkenning en subsidiëring van imams en moskeeën vanaf 2002" (nr. 812)
- de heer **Jo Vandeurzen** tot de minister van Justitie over "de imamopleiding" (nr. 4871)

03 **Interpellations et questions orales jointes de**
 - **M. Filip De Man** au ministre de la Justice sur "la reconnaissance et le subventionnement des imams et des mosquées à partir de 2002" (n° 812)
 - **M. Jo Vandeurzen** au ministre de la Justice sur "la formation d'imam" (n° 4871)

03.01 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Wij gaan binnenkort de moskeeën niet alleen erkennen, maar de imams ook subsidiëren. Aan welke voorwaarden moeten die imams voldoen? Worden zij gescreend

03.01 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Nous allons bientôt reconnaître les mosquées, mais aussi subventionner les imams. Quelles conditions les imams doivent-ils remplir? Font-ils l'objet d'une

om fundamentalisten uit te sluiten? Is men er zeker van dat het moslimexecutief niet door fundamentalisten is geïnfilteerd? Hoeveel imams zijn er actief en uit welke landen zijn zij afkomstig? Moeten zij de kennis van een van de drie landstalen bewijzen? Vormen de imams en de moskeeën geen gevaar voor de democratie, zoals dat gebleken is met sommige imams in Nederland? Hitsen zij de moslims niet op tegen onze maatschappij? Niet minder dan 129 moskeeën vroegen een erkenning. Hoeveel zullen er worden erkend? Op welke basis worden er geweigerd? Welke wedde krijgt een imam? Welke garanties zijn er dat zij niet worden betaald door fundamentalistische buitenlandse geldschietters?

Wat gaat de operatie in totaal kosten, inclusief de financiering van de gebouwen?

De moslims erkennen de scheiding van Kerk en Staat niet, noch de gelijkheid van man en vrouw. Toch zal een regering van liberalen en socialisten – die jarenlang moeten strijden voor de grondrechten van onze seculiere samenleving – door het subsidiëren van een gevaarlijke godsdienst onze elementaire grondwettelijke principes overboord gooien. Dat is ongelooflijk en onaanvaardbaar.

Binnen de moslimgemeenschap bestaat een grote strijd tussen fundamentalisten en niet-fundamentalisten. De fundi's zouden 2/3 van de groep uitmaken, maar werden grotendeels uit het Executief geweerd. Onenigheid blijkt ook uit het feit dat van de honderden Belgische moskeeën slechts 129 een erkenning aanvroegen. Worden de moskeeën en imams wel voldoende gescreend? Zullen naast de imams ook islamitische raadgevers bezoldigd worden voor de gevangenissen en ziekenhuizen?

03.02 Jo Vandeurzen (CVP): Met mijn vraag wil ik laten horen dat ook binnen de oppositie een andere stem weerklinkt over dit onderwerp dan die van de vertegenwoordiger van het Vlaams Blok.

De Executieve van de Belgische moslims heeft een lijst ingediend van 129 moskeeën die officieel willen worden erkend door de minister van Justitie. De kandidaat-moskeeën worden “gescreend” om na te gaan of ze representatief zijn en niet van fundamentalistische strekking zijn.

De Executieve wil de integratie van de Islam in de

enquête afin d'exclure les intégristes? Est-on certain du fait que l'Exécutif des musulmans n'est pas infiltré par des intégristes? Combien d'imams sont actifs et de quels pays proviennent-ils? Doivent-ils prouver leur connaissance d'une des trois langues nationales? Les imams et les mosquées ne constituent-ils pas un danger pour la démocratie, comme cela a été le cas de certains imams aux Pays-Bas? Ne dressent-ils pas les musulmans contre notre société? Pas moins de 129 mosquées ont introduit une demande de reconnaissance. Combien de mosquées seront reconnues? Pour quels motifs certaines mosquées se verront-elles refuser cette reconnaissance? De quel traitement un imam bénéficie-t-il? De quelles garanties dispose-t-on qu'ils ne soient pas à la solde de bailleurs de fonds étrangers intégristes?

Quel sera le coût total de cette opération, y compris le financement des bâtiments ?

Les musulmans ne reconnaissent pas la séparation entre l'église et l'Etat, ni l'égalité entre l'homme et la femme. Néanmoins, c'est un gouvernement composé de libéraux et de socialistes qui fera fi de nos principes constitutionnels élémentaires en subventionnant une religion dangereuse alors que ces mêmes partis ont dû lutter pendant des années pour la reconnaissance des droits fondamentaux de notre société laïque. Cette situation est invraisemblable et intolérable.

La communauté musulmane est divisée entre les intégristes et les non-intégristes. Les intégristes représenteraient les deux tiers de cette communauté mais ils ont été en grande partie écartés de l'Exécutif. Les dissensions transparaissent aussi dans le fait qu'à peine 129 des centaines de mosquées belges ont demandé à être reconnues. Les mosquées et les imams sont-ils soumis à une enquête suffisamment approfondie? Outre les imams, envisage-t-on également de rémunérer des conseillers musulmans pour les prisons et les hôpitaux?

03.02 Jo Vandeurzen (CVP): Ma question vise à montrer que, dans l'opposition, il existe à ce sujet d'autres prises de position que celle du Vlaams Blok.

L'Exécutif des musulmans de Belgique a présenté une liste de 129 mosquées souhaitant être reconnues par le ministre de la Justice. Les mosquées candidates à cette reconnaissance font l'objet d'une enquête afin de s'assurer de leur représentativité et de leur caractère non-intégriste.

hand werken door moslims die in België verblijven tot imam op te leiden, zodat de moskeeën minder van het buitenland afhankelijk worden. De Belgische overheid heeft tot dusver deze boot afgehouden.

Wat denkt de minister over een eventuele Belgische imamopleiding? Indien die er komt, wie zal dan instaan voor deze opleiding? Hoe zal de opleiding worden gefinancierd?

De begroting van 2001 vermeldt geen specifiek bedrag voor de bezoldiging van de imams. In het kader van de budgetcontrole wordt de subsidie van de moslimeredienst wel al met 3,8 miljoen verhoogd. Waarvoor zal dit bedrag worden gebruikt? Hoe zullen de wedden van de imams uiteindelijk worden betaald?

Zullen de kandidaat-moskeeën nog dit jaar worden erkend?

03.03 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): De religieuze overtuiging is een grondwettelijk gewaarborgde vrijheid en behoort tot de privé-sfeer. Er worden daarvan geen statistieken bijgehouden. Het aantal moslims in België wordt geschat op 350.000. Momenteel zijn 383 moskeeën bekend door hun publicatie als vzw in het *Belgisch Staatsblad*. Dit zijn privaatrechtelijke organisaties. Het is niet bekend hoeveel imams er thans werkzaam zijn. Imams die niet de Belgische nationaliteit hebben, kunnen hier onder bepaalde wettelijke statuten verblijven. Nieuwe immigratie wordt slechts zeer sporadisch toegestaan, wanneer de imam een geldige arbeidsvergunning heeft bij het indienen van zijn aanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het gaat dan meestal om Turkse imams. Altijd wordt een onderzoek gevraagd aan de Staatsveiligheid.

In België is er nog geen officieel statuut voor de imam. De lokale gemeenschappen worden nog niet erkend; hun wedde wordt niet door de Staat betaald. Er zijn nog geen benoemings- of diplomavorwaarden. Dat alles wordt voorbereid. Het KB van 3 mei 1999 geeft het moslimexecutief benoemingsbevoegdheid van imams. Wij kunnen ons volgens artikel 21 GW niet met die benoeming inlaten, zoals dat ook voor andere erkende erediensten geldt. De weddes zullen vanaf 2002 ten laste worden genomen. In de nabije toekomst zal hun opleiding trouwens in België geschieden. Het Executief moet daarover voorstellen doen.

Er zullen islamconsulenten bij de strafinrichting

L'Exécutif souhaite promouvoir l'intégration de l'islam en donnant une formation d'imam à des musulmans résidant en Belgique, afin de rendre les mosquées moins dépendantes de l'étranger. Les autorités belges ont, jusqu'à présent, évité de prendre véritablement position.

Que pense le ministre d'une formation des imams organisée par la Belgique ? Le cas échéant, qui en serait chargé ? Comment serait-elle financée ?

Le budget 2001 ne comporte aucun montant spécifiquement destiné à la rémunération des imams. A la suite du contrôle budgétaire, les subsides octroyés au culte islamique ont été majorés de 3,8 millions. Quelle sera la destination de cette somme ? Comment paiera-t-on les salaires des imams ?

Les mosquées qui ont introduit une candidature seront-elles reconnues cette année ?

03.03 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais): La liberté de culte est garantie par la Constitution et relève de la vie privée. Il n'existe aucune statistique à ce sujet. Le nombre de musulmans en Belgique est estimé à 350.000. Actuellement, 383 mosquées sont connues par la publication au Moniteur de leurs statuts d'ASBL. Il s'agit d'organisations de droit privé. Le nombre d'imams actuellement en fonction est inconnu. Les imams qui ne possèdent pas la nationalité belge peuvent séjourner dans notre pays à certaines conditions légales. Les nouveaux immigrants ne sont admis que sporadiquement, lorsque l'imam dispose d'une autorisation de travail en règle au moment où il introduit sa demande auprès du Service des étrangers. Il s'agit principalement d'imams turcs. Une enquête est toujours demandée à la Sûreté de l'État.

En Belgique, il n'existe pas encore de statut officiel pour l'imam. Les communautés locales ne sont pas encore reconnues; ce n'est pas l'État qui paie leur traitement et leur nomination n'est pas subordonnée à l'obtention d'un diplôme. Toutes ces mesures sont en préparation. L'arrêté royal du 3 mai 1999 confère à l'Exécutif des musulmans de Belgique le pouvoir de nommer des imams. Comme pour les autres cultes reconnus, l'article n° 21 de la Constitution nous interdit d'intervenir dans cette nomination. Les traitements seront pris en charge à partir de 2002. Dans un proche avenir, les imams seront d'ailleurs formés en Belgique. L'Exécutif doit formuler des propositions à cet effet.

Des consultants islamiques seront nommés dans

worden aangesteld. Daarover wordt nog onderhandeld. Slechts de kandidaten die een gunstig advies bekwamen, werden in het Executief opgenomen. Het Executief stelde de lijst op van moskeeën die hun erkenning aanvroegen. Die lijst wordt onderzocht. De erkenningen gebeuren op basis van de budgettaire mogelijkheden. Een moskee moet 250 gelovigen tellen om erkend te kunnen worden.

Dat is de reden waarom slechts 129 hun erkenning aanvroegen. Ik heb geen zicht op de financiële situatie van die privaatrechtelijke organisaties.

Erkenning betekent dat de imam door Justitie wordt betaald. Wij richten ons naar artikel 29 bis van de wet van 2 augustus 1974 over de wedden van de bedienaars van de erediensten. Uit de erkenning volgt ook dat de provincies en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de tekorten van de lokale gemeenschappen ten laste moeten nemen. Die gemeenschappen kunnen ook een beroep doen op de tussenkomsten voor de bouw, herstelling en verbetering van de moskeeën. De imams krijgen ook een woning ter beschikking.

De islam werd in 1974 al erkend. Pas in 1998 hebben verkiezingen geleid tot een representatief orgaan. Door de erkenning van de lokale gemeenschappen kan het integratieproces worden verdergezet.

Wat de specifieke vragen van de heer Vandeurzen betreft, vind ik de Belgische imamopleiding een goede zaak. Op die manier kunnen specifieke accenten worden gelegd, rekening houdend met de situatie in ons land, en wordt men minder afhankelijk van imams uit het buitenland.

De organisatie van deze opleiding komt toe aan de Executieve van de moslims van België. De minister van Justitie kan zich niet mengen met de inhoudelijke aspecten van de opleiding. De vraag naar financiering hangt af van de opties die de Executieve qua opleiding zal nemen.

De 3,8 miljoen frank uit de budgetcontrole gaat volledig naar de aanstelling van twee voltijdse universitaire secretarissen en één boekhouder-revisor. Zij zullen de Executieve bijstaan in het beheer van de verschillende dossiers.

In 2001 zullen er geen erkenningen van moskeeën plaatsvinden. Dat is pas in het begrotingsjaar 2002 gepland. Dan zullen in een eerste fase 75 gemeenschappen worden erkend, de rest volgt later. Om te worden erkend moet een gemeenschap minstens 250 gelovigen tellen. De

les établissements pénitentiaires, même si cette mesure fait encore l'objet de négociations. Seuls les candidats ayant fait l'objet d'un avis favorable font partie de l'Exécutif. Ce dernier a établi la liste des mosquées qui ont sollicité l'agrément. Cette liste a fait l'objet d'un examen. Les agréments ont été accordés en fonction des possibilités budgétaires. Ainsi, une mosquée doit compter 250 fidèles pour pouvoir être reconnue.

C'est la raison pour laquelle 129 seulement d'entre elles ont demandé l'agrément. Je n'ai pas connaissance de la situation financière de ces organisations de droit privé.

La reconnaissance implique que l'imam est rémunéré par le département de la Justice. Nous nous référons à l'article 29bis de la loi du 2 août 1974 sur les traitements des ministres des cultes. La reconnaissance implique également que les provinces et la Région de Bruxelles-Capitale devront prendre en charge les déficits des communautés locales. Ces communautés peuvent également bénéficier d'une aide pour la construction et les travaux de réparation et d'amélioration des mosquées. Les imams disposent également d'un logement.

L'islam est reconnu depuis 1974 déjà. Ce n'est qu'en 1998 que des élections ont conduit à la constitution d'un organe représentatif. La reconnaissance des communautés locales permet de poursuivre le processus d'intégration.

S'agissant des questions spécifiques de M. Vandeurzen, je suis partisan de la formation d'imam dispensée en Belgique. Cela permet à la fois de mettre des accents spécifiques qui tiennent compte de la situation dans notre pays et de dépendre moins des imams venant de l'étranger.

L'organisation de cette formation relève de l'Exécutif des musulmans de Belgique. Le ministre de la Justice ne peut s'immiscer dans les aspects relatifs au contenu de la formation. La question du financement dépend des options que l'Exécutif prendra en matière de formation.

Les 3,8 millions issus du contrôle budgétaire seront entièrement affectés à la nomination de deux secrétaires universitaires à temps plein et d'un réviseur-comptable qui assisteront l'Exécutif dans la gestion des différents dossiers.

En 2001, il n'y aura pas de reconnaissances de mosquées. Celles-ci ne sont prévues qu'au cours de l'année budgétaire 2002. 75 communautés seront alors reconnues dans une première phase, les autres le seront ultérieurement. Pour être reconnue, une communauté doit compter au moins

begrotingsvoorstellen gaan uit van loonkosten van 3.187.649 euro voor de betalingen van de wedden van de islams.

03.04 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Het Vlaams Blok is nooit gekant tegen eender welk geloof en de uitoefening ervan. Een andere zaak is de subsidiëring van moskeeën. In welk ander Europees land gebeurt dat? Nergens. De VLD had ooit andere opvattingen over de islam en vond dat deze godsdienst niet in overeenstemming te brengen was met de liberale principes. Bovendien doet de minister aan struisvogelpolitiek. De screening van de ingevoerde imams is maar tijdelijk. Dat is niet ernstig. Daarom zal ik een motie indienen.

03.05 Jo Vandeurzen (CVP): Dit antwoord bewijst dat het in deze aangelegenheid belangrijk is om een goede tussenweg te vinden tussen een open en tolerante samenleving met respect voor de godsdienstbeleving enerzijds en het vermijden van fundamentalisme en extremisme anderzijds. Ik heb de indruk dat men op de goede weg is, al mag men nooit naïef zijn.

Moties

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Filip De Man en luidt als volgt:

"De Kamer, gehoord de interpellatie van de heer Filip De Man en het antwoord van de minister van Justitie, beveelt de regering aan de visie van de heer Guy Verhofstadt aan te houden, zoals verwoord in zijn tweede 'Burgermanifest'."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Jacqueline Herzet en de heer Guy Hove.

Over de moties zal later worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

04 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Justitie over "de toestand van de cipiers in de Belgische gevangenis" (nr. 4950)

04.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): De toestand bij het gevangenispersoneel is zorgwekkend. Ze geeft aanleiding tot stakingen en zelfs zelfmoorden. Het aanwezige personeel moet overuren presteren en kan vaak geen vakantie nemen.

250 fidèles. Les propositions budgétaires sont fondées sur un coût salarial de 3.187.649 euros pour les paiements des traitements.

03.04 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Le Vlaams Blok n'est, en aucun cas, opposé à une foi quelconque ni à l'exercice de celle-ci. Autre chose est l'octroi de subventions aux mosquées. Dans quel autre pays européen cela se fait-il ? Dans aucun. Le VLD avait jadis un point de vue différent sur l'islam, qu'il considérait inconciliable avec les principes libéraux. Le ministre se livre, en outre, à la politique de l'autruche. Le contrôle des imams n'est que temporaire. Ceci n'est pas sérieux. C'est pourquoi je déposerai une motion.

03.05 Jo Vandeurzen (CVP): Cette réponse prouve qu'il faut, en cette matière, rechercher une voie médiane satisfaisante entre une société ouverte et tolérante, respectant la pratique religieuse, et la protection contre le fondamentalisme et l'extrémisme. J'ai le sentiment que nous sommes sur la bonne voie, même s'il ne faut jamais être naïf.

Motions

En conclusion de cette discussion, les motions suivantes ont été déposées.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Filip De Man et est libellée comme suit:

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Filip De Man et la réponse du ministre de la Justice, recommande au gouvernement de s'en tenir au point de vue formulé par M. Guy Verhofstadt dans son second 'Manifeste du citoyen'."

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Jacqueline Herzet et M. Guy Hove.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.

La discussion est close.

04 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la situation des gardiens dans les prisons belges" (n° 4950)

04.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): La situation du personnel des établissements pénitentiaires est préoccupante. Elle a déjà donné lieu à des grèves et on déplore même plusieurs suicides. Le personnel doit faire des heures supplémentaires et se voit souvent refuser des congés.

Klopt het dat er een chronisch tekort is aan gevangenispersoneel? Wat zal de minister daaraan doen? Klopt het dat sommige gedetineerden worden opgehitst om hen tot fouten aan te zetten? Is de minister op de hoogte van de gespannen sfeer tussen een aantal vrouwelijke gevangenisbewaarders?

04.02 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): De interpellant gaat uit van foute berichten over het aantal zelfmoorden bij cipiers. De voorbije vier jaar waren er in Brugge geen zeven maar vier zelfmoorden, waarvan drie geen verband houden met de werkdruk maar met persoonlijke problemen. Het personeelstekort is structureel en onder meer te wijten aan de bureaucratische aanwervingsprocedure. Er zijn momenteel 240 vacatures. Via plaatselijke selectiecommissies is het tekort nu gehalveerd. Het zal over enkele weken weggewerkt zijn. Ik heb geen aanwijzing van enige ophitsing van gedetineerden. De plaatselijke directies zullen hier eventueel moeten optreden. Ik heb evenmin enige bewijzen van onenigheid onder de vrouwelijke cipiers. Ik denk dus dat we deze problematiek moeten relativiseren.

04.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): In elk geval heeft het bewuste persbericht – dat ik misschien niet kritisch genoeg bekeek – de minister de kans gegeven één en ander recht te zetten.

Mijn vragen over de ophitsing van gevangenen en de situatie bij de vrouwelijke cipiers werden ingegeven door het verslag. Ik heb die situaties dus niet verzonnen. De minister wil ook die zaken rechtzetten. Dat siert hem.

04.04 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Ik zal die voorzet met plezier binnenkopen. (*Glimlachjes*)

Mijn kabinet zal alleszins nagaan of dergelijke gevallen zich inderdaad voordoen. Zo ja, dan zullen wij niet aarzelen om in te grijpen.

Het incident is gesloten.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.36 uur.

Est-il exact qu'il y a une pénurie chronique de personnel dans les prisons ? Que compte faire le ministre pour y remédier ? Est-il exact que certains détenus font l'objet de provocations pour les pousser à la faute ? Le ministre est-il au courant des tensions entre certaines gardiennes de prison ?

04.02 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): L'interpellateur se fonde sur un communiqué erroné à propos du nombre de suicides parmi les gardiens de prison. Au cours des quatre dernières années, il y a eu quatre et non sept suicides à Bruges. En outre, trois suicides n'étaient pas liés à la pression du travail mais à des problèmes personnels. Le manque d'effectifs est un problème structurel, dû notamment à une procédure de recrutement bureaucratique. A l'heure actuelle, il y a 240 postes vacants. Grâce aux commissions locales de sélection, le nombre de postes vacants a pu être réduit de moitié et, d'ici quelques semaines, le problème sera réglé. Je ne dispose d'aucune indication quant à des provocations à l'égard des détenus. A ce propos, il appartient aux directions locales d'intervenir le cas échéant. De même, je n'ai aucune preuve de l'existence de dissensions entre les gardiennes de prison. Je pense donc qu'il convient de relativiser l'ensemble du problème.

04.03 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): En tout état de cause, l'article en question – que je n'ai peut-être pas lu avec l'esprit critique nécessaire – a permis au ministre de préciser un certain nombre de choses.

Mes questions concernant les provocations de détenus et concernant la situation des gardiennes se fondaient sur le rapport. Je n'ai, dès lors, pas inventé ces situations. Le ministre souhaite apporter des rectifications sur ce point également. Je l'en remercie.

04.04 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): Je me ferai un plaisir de transformer l'essai. (*Sourires*)

Mon cabinet vérifiera, en tout cas, si de telles situations existent effectivement. Dans l'affirmative, nous n'hésiterons pas à intervenir.

L'incident est clos.

La réunion publique de commission est levée à 16.36 heures.